De Hervormer.

Officieel Orgaan van de Nederduitsch Hervormde Kerk.

Onder Redaktie van de Predikanten van de Ned. Herv. Kerk.

Kommissie van Redaktie:
Ds. JAC. VAN BELKUM,
Dr. J. H. GREYVENSTEIN,
Ds. L. E. BRANDT.

„De poorten der hel zullen haar niet overweldigen."

Kommissie van Administratie:
Ds. L. E. BRANDT.
Ds. S. VERMOOTEN.
Mnr. A. H. KOOMANS.

No. 11. PRETORIA, 15 MEI 1921. JAARGANG XII

Gedrukt door Wallach's Drukkerij, Beperkt. Aan het Hoofdpostkantoor als Nieuwsblad geregistreerd




De Hervormer.

Officieel Orgaan van de Nederduitsch Hervormde Kerk.

Onder Redaktie van de Predikanten van de Ned. Herv. Kerk.

REDAKTIE.	Voor 't plaatsen van Advertentien,	Intekenprijs:
Alle stukken en brieven de Redaktie betreffende te zenden aan Ds. JAC. VAN BELKUM, Heidelberg.	schrijf aan de Uitgevers, Bus, 389, Pretoria. Familieberichten 6d. per regel. Voor staande advertentien voor lange termijn worden prijzen op aanvraag verstrekt.	7/6 per jaargang vooruitbetaalbaar. Alle abonnementsgelden te zenden aan de heer H. J. L. Th. ROORDA, P.K. Bus 444, Johannesburg.

No. 11. PRETORIA, 15 MEI 1921. JAARGANG XII.

HET VASTE FUNDAMENT MET HET DUBBEL OPSCHRIFT.

2 Timotheus 2 vers 9: Evenwel het vaste fundament Gods staat, hebbende dit zegel: de Heer kent degenen die de zijnen zijn; en: een iegelik die de naam van Christus noemt, sta af van ongerechtigheid.

Als Paulus deze tweede brief aan Timotheus schrijft, is hij voor de tweede maal te Rome in de gevangenis. Hij had overvloediglik gearbeid: in Klein Azië. in Griekenland en in Rome had hij het Evangelie gebracht, en wij kunnen ook zeker aannemen dat de vurige wensen van zijn hart, om ook nog in Spanje de blijde boodschap te brengen, vervuld zijn geworden. Veel moest hij lijden, haast overal waar hij kwam werd hij achtervolgd en verjaagd. In een van zijn brieven (2 Cor. 11 : 23-28) noemt hij op hoe hij meer dan zijn mede arbeiders om het woord verdrukking moest lijden. Hij heeft echter in zijn werk volhard, zodat hij voor de uitbreiding van het Christendom van zeer grote betekenis was.

Maar nu dat hij deze tweede brief aan Timotheus schrijft is hij andermaal te Rome in de gevangenis; hij is nu een oud man en hij weet dat hij spoedig ter dood gebracht zal worden, en daarom wil hij nog eerst aan zijn geestelike zoon Timotheus schrijven, om hem als het ware nog een laatste waarschuwing en vermaning te geven. Hij weet dat Timotheus straks een groot deel van zijn werk zal voortzetten, en nu wil hij hem vermanen om toch vooral in dat werk te volharden, want er zouden zulke zware tijden komen, want allerlei ongerechtigheden waren de kerk des Heren binnen gedrongen. De eerste liefde voor de Heer was in menig opzicht verkoeld. Er was een algemene afval gekomen, er waren vele Demassen, die de tegenwoordige wereld hadden lief gekregen. In het hart der Gemeente was het verderf ingeslopen. Velen gingen zich bezighouden met allerlei Oosterse bespiegelingen en heidense wijsheid (presies als in onze tijden). Met de heidense zelfkastijding wilden zij de hemel verdienen, terwijl allerlei heidense fabelen werden aangeprezen. Evenals nu was ook toen de oosterse Theosophie met zijn leer van eigen deugd en eigen werk voor de mens aangenamer dan het Christendom dat spreekt van zonde en genade.

Paulus is bedroefd over dit alles. Er is nog zoveel werk dat gedaan moet worden, en het lijkt alsof het Christendom schipbreuk zal leiden. Die voortetende kanker zal de jeugdige Gemeente verteren. Juist in zulk een ernstige tijd moest hij weg genomen worden. Hij is dan ook bedroefd. Als hij echter op God ziet is hij kalm en gerust, en vol vertrouwen kan hij dan ook aan Timotheus schrijven dat niet tegenstaande al die wantoestanden en al die afval evenwel het vaste fundament Gods staat, het vast fundament waarop alles rust.

Het is een bekend beeld van Paulus de Gemeente des Heren te vergelijken bij een groot gebouw. Ieder lid van de Gemeente vormt een steentje van dat gebouw, dat op het stevig fundament, op Christus rust. Dit grote gebouw moet nu dienen als woonplaats voor de hoge majesteit; daarom voortdurend de eis: zijt heilig want ik ben heilig. Dit is zeer begrijpelik. Immers als wij een hogegast verwachten zijn wij soms al dagen te voren bezig ons huis voor die gast gereed te maken. Nu komt God niet zo af en toe bij zijn Gemeente te gast, maar woont voortdurend in de Gemeente.

Daarom kan de Gemeente niet volstaan door af en toe een grote schoonmaak te houden. De Gemeente moet heilig zijn; ieder lid moet heilig zijn, moet zijn een tempel des Heiligen Geestes.

Helaas, de Gemeente beantwoordt niet aan die eis. Er is zoveel verkeerds waardoor de Heilige Geest bedroefd wordt. Het gebouw wordt menigmaal zo zwak opgetrokken, dat het dadelik weer afbrokkelt. Toch is dat gebouw nog blijven staan, hoewel er al de eeuwen door zovele stormen tegen aan zijn geslagen. Hoe menigmaal zijn de Christenen niet ten bloede toe vervolgd; hoe menigmaal hebben de brandstapels niet gerookt; hoeveel tijden waren er niet waarin het Woord Gods duur was! Ook in onze tijden wordt dat gebouw zware slagen toegebracht. De sociale golfslag van onze tijd beukt tegen de Kerk. De vijanden juichen, want straks zal het vallen. Toch zal dat gebouw niet vallen, niet omdat het zo voortreffelik is opgetrokken, maar omdat het staat op een vast fundament. Een ieder zie toe of hij staat op dat fundament Als hij er naast staat helpt het niets, denken wij aan de gelijkenis van het huis op het zand en het huis op de rots. Het is niet genoeg uitwendig te geloven, en toch ver van de Heiland te staan. Het is tevergeefs als wij geloven dat Hij Gods Zoon is terwijl Hij niet in ons leeft. Dan is het geloof gelijk aan dat van de sidderende duivel.

Nu zegt Paulus dat het fundament, waarop het Gebouw rust, een dubbel opschrift heeft. Het ene opschrift, *de Heere kent degenen, die de zijnen zijn*, wijst op God, en het ander opschrift *een iegelijk, die de naam van Christus noemt, sta af van ongerechtigheid*, wijst op de Gemeente.

De Heer kent de zijnen. Met *kennen* wordt in de schrift gewoonlik meer verstaan, dan wij er mee bedoelen. Het is een levende gemeenschap met elkaar hebben. God kent de zijnen, d.i. Hij doorgrondt hen. Voor de mensen doen wij ons menigmaal anders voor dan wij zijn. Wij verbergen ons zo graag achter een masker, opdat onze fouten en gebreken niet gezien worden. Daar willen wij de fouten en gebreken soms ook voor God verbergen. Als ons geweten ons aanklacht willen wij de stem van het geweten onderdrukken, en gaan net zolang met onszelf redeneren totdat wij het kwaad niet meer zien kunnen, Toch lukt het ons niet ons voor God te verbergen. De diepste motieven en innigste roerselen van onze ziel liggen open voor Hem. Hij weet ook hoeveel van onze deugden, waardoor wij van de mensen geprezen worden, niets anders zijn dan "blinkende zonden." God ziet dit alles aan. Het is toch vreselik te denken, dat wij Hem niet ontvluchten kunnen. Vreselik te denken, dat Hij ons kent en toch is het ook troostvol. Hij kent ons en ziet waar wij zwak zijn, waar het gevaar dreigt, en dan bewaart Hij ons. Hij kent ons beter dan wij onszelf kennen, ook daar waar het onmededeelbaar geheim van ons persoonlikheid is, daar in het diepste van ons wezen, wat achter onze woorden en gedachten ligt. Die verborgen zonden wil Hij wegnemen.

Het ander opschrift van het vaste fundament legt een grote verplichting op de Gemeente. Ieder die zich naar de naam van Christus noemt, die zich Christen noemt, moet afstaan van ongerechtigheid. In de schrift drukt de naam het wezen uit. De mensen kregen namen waarin hun persoonlikheid werd uitgedrukt. Nu is Christus de hoogste openbaring Gods. Die Hem gezien heeft, die heeft de Vader gezien. Hij is het uitgedrukte beeld van de zelfstandigheid Gods. Zijn naam drukt het wezen Gods uit. Die zich naar Christus noemt, die zich een christen noemt moet afstnnt van de zonde. God is heilig en rein, en Hij wil niet dat zondige mensen zich naar Hem noemen; dat zou zonde zijn tegen het derde gebod. En toch wie is de reine de heilige? De eis blijft echter. Het is hier dat de zielekreet van de christen zijn hoogte punt bereikt: de onmogelikheid aan de eis van afstand te ontkomen. Het is een strijden tegen een onmogelikheid; het is het kruis dat wij moeten dragen. En toch, door dat Hij de zijnen kent geeft Hij ook hier kracht naar kruis. Pas eenmaal aan het eind des levens legt de christen, die op het vaste fundament staat, dit kruis af, dan overwint hij de zonde omdat Christus voor hem heeft overwonnen. Dan komt hij thuis bij God, omdat hij staat op het vaste fundament.

Met grote verbazing vernemen wij, dat het Nederlandse gezantschap bij de paus te Rome permanent geworden is. Dat gezantschap werd in 1915 ingesteld en zou slechts tijdelik van aard zijn. De anti-revolutionaire kamerleden hebben in dezen unaniem aan de zijde van Rome gestaan, zodat het wetsontwerp met vrij grote merderheid is aangenomen. Het kabinet heeft verder een voorstel ingediend tot Grondwetswijziging. Daaronder is nl. één voorgestelde wijziging, waardoor het mogelik zal worden ook in geheel Protestantse streken openlik processies te houden. Deze voorstellen zetten het Protestantse karakter der Nederlandse natie op het spel.

VAN ALLES EN NOG WAT.

V.

D.F.E.

In mijn laatste stukje heb ik enkele mededelingen gedaan omtrent de Rooms-Katholieke Kerk. Het lijkt mij gewenst daarmee voort te gaan. Het gevaar van Rome wordt door ons onderschat. Dat mag niet.

Niet zo lang geleden ontving de Paus teRome twee Roomse geesteliken, die hem mededeelden, welke vooruitgang de R.-Katholieke Kerk gemaakt had. De Paus verklaarde zich zeer ingenomen daarmee en gaf zijn hoogste voldaanheid over het werk der Roomse Kerk hier te lande te kennen.

Dit heeft mij opnieuw aan het denken gezet. Weten mijn lezers wel, wat de Roomse Kerk eigenlik is en wat zij beoogt? Het strekt Protestants Zuid-Afrika tot eeuwige oneer, dat hier de Roomse Kerk zo'n vooruitgang maakt en zoveel terrein wint. En wat mij steeds het meest smart is, dat Protestantse ouders uit ons Afrikaanse Volk medewerken tot de vooruitgang der Roomse Kerk! Zonder de steun van ons Afrikaanse Volk toch kan de Roomse Kerk hier te lande tot geen noemenswaardige bloei komen. De tijd is gekomen, dat wij alle hulp, van welke aard ook, aan de Roomse Kerk voorgoed zullen ontzeggen.

Ik heb zoeven gezegd, dat het gevaar van Rome door ons onderschat wordt. Dat is gevaarlik. Het is altijd gevaarlik de vijand te onderschatten. Dat leidt tot nederlaag. Laat mij hier in het kort het een en ander mededelen van de slimme taktiek der Roomsen om veld te winnen in ons land.

In de allereerste plaats wil ik met alle nadruk daarop wijzen, dat het doel der Roomse Scholen niet is de opvoeding der kinderen, maar de uitbreiding der Roomse beginsels en de uitbreiding der Roomse Kerk. Het bewijs hiervoor vinden wij o.m. in het feit, dat de opvoeding der kinderen in Rooms-Katholieke landen ten enemale systematies verwaarloosd wordt. (In Spanje kan 75 percent der bevolking zelfs niet lezen. In Portugal is het al even erg.) En dat niet alleen, maar in die landen wordt geen Protestantse school geduld. Enige tientallen jaren geleden werd een kleine Protestantse school te Barletta in Italië, onder geleide van priesters, door de Roomsen aangevallen. Onder de uitroep: "Doodt de Protestanten!" werden de vreeslikste gruwelen gepleegd. Het gehele toneel geleek op een tweede Bartholomeusnacht. En—die gruwelen werden door de Roomse Overheid oogluikend toegelaten!

Daar bestaan hoegenaamd geen geldige ekskuses voor Protestantse ouders om hun kinderen naar Roomse scholen te zenden. Men beweert wel, dat de Roomse scholen degelik en goedkoop en dat de nonnen zo uiterst vriendelik zijn jegens de kinderen. Het laatste is waar. Maar het is ook waar, dat de smousen, die daarop uit zijn hun kopers te bedriegen, de voorkomendheid in persoon zijn.

Toen ik nog in Natal was, werd mij verteld, dat daar zelfs kerkeraadsleden waren, die hun kinderen naar Roomse scholen toe zenden. Ik heb toen daarop geantwoord: "Zet die mannen, die het zieleheil hunner eigen kinderen verruilen voor een beetje geld, onder censuur; zij zijn allerminst geskikt wachters in Gods gemeente te zijn." Doch dit terloops.

Het bovengezegde geldt in dubbele mate voor kloosterscholen (Convents), die op onrustbarend snelle wijze in ons land gesticht worden en de godsdienst onzer voorvaderen langzamerhand ondermijnen. Niemand, dan de onkundigste, zal beweren, dat er op die scholen aan het geloof der kinderen niet getornd wordt. De Roomsen weten wel hoe het vergift in de jeugdige en ontvankelike harten te druppelen. Zij zijn niet overhaastig en maken desnoods geen jonge proselieten, maar intussen weten zij heel goed hoe de toekomst hunner Kerk te verzekeren. En daarmee is hun doel bereikt.

Desgewenst zou ik konkrete voorbeelden kunnen aanhalen, waar door Roomsen goddienstige druk uitgeoefend is geworden op de leerlingen. Bovenstaande echter zij voldoende.

Ezau verkoopt zijn eerstgeboorterecht voor een pot linsensoep en wij veroordelen hem. Hoevele ouders verruilen, voor veel minder, het zieleheil hunner kinderen en—wij zwijgen!

Vele menen, dat godsdienstige onverdraagzaamheid van de kant der Roomsen iets van het verleden is. Dat is intussen niet zo. Waar de omstandigheden zulks toelaten, daar worden Protestanten nog precies zo door de Roomsen vervolgd, als voorheen. De Roomse Kerk huldigt nu eenmaal het beginsel, dat allen, die niet tot haar behoren willen, uitgeroeid moeten worden. Zij is de alleen zalig makende kerk—"extra ecclesiam nulla salus." "Het Protestantisme is, uit een godsdienstige oogpunt beschouwd, wat uit een natuurlik oogpunt de pest is." De Hervorming wordt beschouwd en beschreven als een tweede zondeval! En overal dringen zich de Roomsen in, vooral echter op onderwijs gebied, om de grondslagen der Hervorming te ondermijnen.

Ook het Zendigswerk der Protestantse Kerk wordt beschimpt en beschreven te zijn: "verderfelik als de pest voor die ongelukkige volken," met welke de Protestantse zendelingen in aanraking komen. Dit zegt genoeg.

Eigenaardig is het te vernemen, dat de godsdienstige onverdraagzaamheid, aan de R.-Katholieke Kerk eigen, beschouwd wordt niet alleen als Gode welgevallig, maar als door God zelf bevolen! Het Vatikaans Koncilie (Kerkvergadering) heeft in 1870 het volgende dekreet uitgevaardigd: "Vervloekt is hij, die beweert, dat de onverdraagzaamheid, met welke de Katholieke Kerk alle godsdienstige sekten, die van haar gemeenschap gescheiden zijn, verwerpt en verdoemt, niet door het goddelike recht voorgeschreven is."

De toestand der Protestanten in Roomse landen is dan ook, zoals licht te begrijpen valt, allerbeklagenswaardig. Tegenstand, smaad, hoon, vervolging, gevangenschap, zelfs verbanning is steeds weer hun lot—ook in onze tijd! Enige jaren geleden werden, op een dorp in Frankrijk, een Evangelist en zijn vronw door het Roomse gepeupel. onder aanvoering van Kerkelike personen, schandelik mishandeld omdat hij 's avonds een godsdienstige bijenkomst geleid had. Ook de bijbel wordt niet geduld noch ontzien. Niet zo heel erg lang geleden noemde een Rooms blad de Bijbel een bedorven en bederf aanbrengend geschrift! Een ander Rooms blad weer liet zich in nog scherper bewoordingen uit over de verspreiding van Bijbels door Protestanten. De Paus heeft dan ook het werk van alle Bijbelgenootschappen onvoorwaardelik veroordeeld. En het gebeurt zelfs dat priesters, wanneer zij een Bijbel in een Rooms gezin aantreffen, hem verbranden.

De typiese mishandeling van de jonge Matamoros in Spanje is wellicht velen bekend. Hij hoorde het Evangelie verkondigen, kocht zich een N. Testament, onderzocht hetzelve en werd bekeerd. Daarna werd hij lid van de Protestantse Kerk en predikte het Evangelie. Hierom werd hij gevangen genomen en in een donkere, vuile cel opgesloten, waar hij op velerlei wijze schandelik wreed mishandeld werd. Na 2½ jaar werd hij gevonnist tot 9 jaar galeistraf. Zijn droevig lot wekte de sympathie van geheel christelik Europa op en verschillende pogingen werden aangewend om zijn vrijheid te bewerkstelligen—doch tevergeefs! Uiteindelik, door herhaalde bemoeiingen van buiten, werd zijn vonnis veranderd in levenslange verbanning. Kort daarop overleed hij (31 Julie 1866) ten gevolge ven de onmenselike mishandeling in de gevangenis,

Matamoros staat niet alleen. Neen, Rome eist nog steeds, waar het maar enigszins mogelik is, zijn martelaren.

Protestantse ouders in ons land behoren van deze feiten kennis te nemen. Er wordt veel te veel gespeeld met de dodelike adder in onze boezem. Kort geleden gebeurde 't volgende in Limerick (in Ierland). 'n Rooms-Katholiek handwerksman logeerde bij een arme Protestantse vrouw. In haar keuken hing de Bijbeltekst: "Het Bloed van Jezus Christus, Zijn Zoon, reinigt ons van alle zonden." Op zekere dag beval de man haar de tekst te verwijderen. Zij weigerde en zeide hem, dat als haar Godsdienst hem hinderde, hij dan maar kon heen gaan. De volgende dag haalde hij zelf de tekst van de muur. De vronw hing hem evenwel weer op. Enige dagen later kwam hij, vergezeld van 'n vriend, het huis binnen en beval de vrouw de tekst van de muur te halen. Toen zij opnieuw weigerde, scheurde hij zelf de tekst van de wand. Intussen was de straat gevuld met honderden mensen, van wie sommigen 't huis van de arme vrouw binnenstormden en alles stuk sloegen. Dat was echter niet al. 's Daags daarop kwamen twee Rooms-Katholieke vrouwen, grepen de arme oude vrouw, sleepten haar bij het haar het reeds geruineerd huis uit en mishandelden haar op de meest brutale wijze.

Van dit voorval werd geen melding gemaakt in de nieuwsbladen. En wat meer zegt: van rechterlike zijde werd nooit enig onderzoek ingesteld naar de schuldigen. De Protestanten zijn geheel en al overgelaten aan de woede en ongenade van het brutale en dweepzieke Rooms gepeupel. Protestantse kinderen, ja zelfs prelikanten, worden op straat niet alleen beledigd, maar zelfs heel vaak in het publiek met stenen geworpen.—Mogen wij de ogen sluiten voor dergelike feiten, die boekdelen spreken?

In hoeverre de R.-Kath. Kerk verantwoordelik is geweest voor de grote wereldoorlog, kunnen wij, met de gegevens, die wij hebben, niet uitmaken. Doch dat Rome daar een hand in had, lijkt mij wel boven alle twijfel verheven—één strooitje is voldoende om ons de richting van de stroom aan te wijzen. Wijlen Prof. Marais vertelde, dat een zijner Engelse vrienden hem gedurende de oorlog zeide: "Deze oorlog is het werk van de Paus van Rome, die de Protestantse landen, England en Duitsland, in botsing wilde brengen met elkaar," om dan natuurlik daaruit munt te slaan (Geref. Maanb., dl. 23, no. 8, p. 10). In de uitgave van 2 Mei 1918 van The Christian wordt bo-

venstaande gezegde herhaald en met nadruk bevestigd. Voorts wordt verwezen naar een uitspraak van Kardinaal Manning in 1874 in verband met het herstel van de Paus in zijn gezag als wereld vorst. Kard. Manning bezigde deze dubbelzinnige woorden: "Er is slechts één oplossing van de moeilikheid, een oplossing die, naar ik vrees, voor de deur staat, en dat is de vreselike roede van een oorlog op het vasteland. En het is mijn vaste overtuiging dat, ten spijte van alle hinderpalen, de Plaatsvervanger van Jezus Christus (d.i. de Paus) weer zijn rechtmatige plaats zal innemen. Doch die dag zal niet komen totdat zijn vijanden elkaar zullen hebben vernietigd in wederkerige vernieling." —Kommntaar is hier overbodig.

De Paus ontziet geen middel om zijn wereldlik gezag te herstellen en hierin steunen hem de Jezuieten met fanatieke ijver. En zijn pogingen in dezen mislukken niet altijd. Denk maar aan Nederland. Vooral aan de laatste parlementaire verkiezingen. Denk aan het feit, dat 't Nederl. gezantschap bij de Paus in 1915 hersteld is. Ook in ons land werkt de Roomse zuurdesem ongemerkt door. En treurig is het, dat ons volk doorgaans de Roomse propaganda steunt, zonder een oog te hebben voor de uiteindelike noodlottige gevolgen. Overal bloeien Roomse scholen, Roomse Industriële Inrichtingen, Roomse Hospitalen—zonder de daadwerkelike steun der Protestantse Afrikaanders ware dat onmogelik.

Wij leven op veel te vrienschappelike voet met Rome en Rome ontsteelt langzamerhand ons onze juwelen, zonder dat wij het bemerken—onze kinderen, onze Protestantse kleinodën en idealen. Het progressieve Rome streeft ons in ons eigen land op ieder gebied voorbij.

En in zijn bestrijding der Protestanten is Rome niet overhaastig en doet het bovendien meestal in het geheim—en hierin schuilt voor ons het geduchte gevaar.

Wij hebben lang genoeg ons laten verleiden door de vriendelike glimlach van Rome; het is tijd, dat wij zullen denken aan het verborgen zwaard onder zijn kleed, waardoor,zo wij niet waken, onze kinderen vallen zullen.

KORT BEGRIP
der
CHRISTELIKE RELIGIE

voor hen, die zich willen begeven tot des Heren Avondmaal.

(Vervolg)

Het tweede gebod verbiedt de beelden dienst. Het maken van een beeld van mens of dier, boom of vis of van wat ook in de schepping wordt niet verboden, maar wel het aanbidden van zulk en voorwerp.

Wij mogen ons niet buigen voor wat door mensen handen gemaakt is

Volgens het eerste gebod is het duidelik dat de mens geen afgodsbeelden mag vereeren. Het tweede gebod wil ons voornamelik leren, dat wij van den Heer zelf ook geen beeld mogen maken en daarvoor knielen.

Als wij de Heidense godsdienste door de gehele wereld nagaan, dan vinden wij in alle tempels en heiligdommen beelden van afgoden of voorwerpen, die zij als afgoden aanbidden.

Bij het Joodse volk is in de tabernakel en later in den tempel geen beeld van God te vinden.

Waarom zou de Heer verbieden dat een beeld van Hem gemaakt wordt? Omdat wij groot gevaar zouden lopen te gaan denken dat een houten of stenen beeld God zelf was.

De Heer Jezus heeft tot de Samaritaansche vrouw gezegd:—God is een Geest, en die Hem aanbidden moeten Hem aanbinden in geest en in waarheid (Joh. 4 : 24).

Bestaat er voor ons ook gevaar om de Heer door een beeld te aanbidden? Ja zeker. Velen maken van God in hunne gedachten een beeld, en dan natuurlik een verkeerd beeld, hetzij van een onmeedogend Rechter, die geen genade kent, of van den Vader, die alles van Zijn kinderen maar goedvindt, of hoe dan ook.

Willen wij weten wie God is, laat ons dan gaan tot Jezus Christus, het vlees geworden Woord (Joh. 1 : 14). Als wij verstaan Zijn heiligheid en rechtvaardigheid, maar ook Zijn barmhartigheid en liefde, dan kennen wij God ook, want de Zoon van God heeft ons geleerd—Die Mij gezien heeft, die heeft den Vader gezien (Joh. 14 : 9).

Het derde gebod verbiedt het misbruik maken van den Naam des Heren. IJdel gebruiken wil eigenlik zeggen: onnodig gebruiken.

Gods heiligheid laat niet toe, dat Zijn Naam onnodig gebruikt of misbruikt wordt,

De mens kan dit gebod overtreden door het uitspreken van vervloekingen over zijn naaste, door het gedachteloos gebruiken van vloekwoorden en ook door het zweren van een valse eed.

De Heer zal niet onschuldig houden, die Zijn Naam ijdelik gebruikt.

Bij de joden was de straf voor de overtreding van dit gebod, de doodstraf (Lev. 24 : 16).

Zo groot was de vrees om de Naam des Heren te misbruiken, dat de joden de ware naam van God, n.l. Jahwé in het geheel niet gebruiken en daarvoor in de plaats stelden de naam Jehova, hetgeen natuurlik een verkeerde opvatting van het gebod was.

Het derde gebod leert ons, dat wij met grote eerbied over den Heer moeten spreken en alleen in het gevoel van diepe afhankelikheid tot den Heiligen God mogen naderen.—Heer! zet een wacht voor mijnen mond, behoed de deur mijner lippen! Psalm 141 : 3.)

Het vierde gebod leert ons de Sabbatdag te vieren. Sabbat betekent eigenlik: rust.

De Heer wil, dat wij één dag van de week zullen rusten van onze arbeid en dien dag heiligen in Zijn dienst, omdat de Heer ook bij de schepping in zes dagen de hemel en de aarde geschapen heeft, de zee en alles wat daarin is en ten zevende dage rustte.

Bij de joden is de Sabbat of rustdag op Zaterdag, bij de Christenen werd deze Sabbat op Zondag gesteld, omdat de Heer Jezus op Zondag uit het graf was opgestaan.

De viering van den eerste dag der week wordt ons in den Bijbel op verschillende plaatsen meegedeeld, zo b.v. in 1 Kor. 16 : 2 waar aangedrongen wordt op het geven van aalmoezen op Zondag. Zie verder ook Hand. 20 : 7.

Men noemde hem vroeger ,,dag des Heren'' (Openb. 1 : 10).

Hoe moeten wij nu den Sabbat heiligen? Wij kunnen hier twee vragen stellen: Wat mogen wij doen op Zondag? en wat moeten wij doen op Zondag?

Het is niet goed om in allerlei kleine uiterlikheden de viering van de Sabbat vast te leggen. Laten wij ons wachten voor een vormendienst, waarmee wij mischien wel de mensen maar nooit God kunnen tevreden stellen.

Op Sabbat behoren wij te rusten van ons dageliks werk. Daar zijn echter werken, die niet uitgesteld kunnen worden. De Heer Jezus heeft b.v. meermalen op Sabbat zieke mensen genezen. In het algemeen kunnen wij zeggen, dat wij op Zondag mogen doen, alle werken van barmhartigheid en noodzakelikheid.

Maar hiermee zijn wij niet klaar met de Sabbatviering. Wij moeten voorts de Zondag gebruiken in den dienst van den Heer. Als wij in de gelegenheid zijn behoren wij op Zondag naar de Godsdienstoefening in de kerk te gaan. Is dit voor ons onmogelik dan behoren wij Godsdienst in ons huis te houden. De Zondag is ook de dag, dat wij iets moeten geven aan de armen der gemeente. Bij waar geloof mag de betoning der liefde niet ontbreken. Paulus schrijft aan de Galatiers (Gal. 6 : 10)—Laat ons goed doen aan allen, maar meest aan de huisgenoten des geloofs.

De gehele Zondag moet het onze lust en begeerte zijn met den Her te verkeren, en ons hart open te stellen voor Zijn Woord. Dan worden wij voorbereid voor de eeuwigen Sabbat hiernamaals. Er blijft immers een rust—een Sabbat—over voor het volk van God (Hebr. 4 : 9).

Met het vijfde gebod begint de tweede Tafel der Wet. De Twede Tafel regelt de verhouding van den mens tot zijn naaste.

Het vifde gebod beveelt ons onze ouders te eren. Bij alle volken der wereld, van welk geloof zij ook zijn, wordt het ouderlik gezag gevonden. Het ouderlik gezag is gegrond in de natuur, dus in Gods wil.

Bij het Israelitische volk wordt, dit gezag streng opgevat.—Zo wie zijn vader of zijn moeder slaat, die zal zekerlik gedood worden (Ex. 21:17).

Met het eren van zijn ouders wordt bedoeld, hen lief te hebben en hen gehoorzaam te zijn.

De Heer Jezus is voor ons ook hierin het goede voorbeeld. Want hoewel Hij als Zoon van God ver boven zijn aardse ouders stond, zo lezen wij in Lukas 2 : 1—En Jezus ging met Jozef en Maria af en kwam te Nazareth en was hun onderdanig.

Zijn liefde tot Zijn moeder was zo groot, dat Hij haar zelfs aan het kruis niet vergat, maar haar aan die zorg van zijn discipel Johannes toevertrouwde, met de woorden:—Vrouw, zie uw zoon, en tot Johannes—Zie uwe moeder (Joh. 19 : 26 en 27).

De meer oudere kinderen mogen niet vergeten met de zwakheden en gebreken van hunne ouders geduld te hebben. De gebreken der ouders moeten door een kind gedragen en voor de buitenwereld bedekt worden. Een slecht voorbeeld hebben wij in Cham, de zoon van Noach, en een schoon voorbeeld in Sem en Jafeth zijn beide andere zonen (Genes. 9 : 22 en 23).

Niet alleen aan onze ouders, zijn wij eerbied verschuldigd volgens dit gebod. Alle opvoeders, leeraars en meesters hebben recht om geëerd en gehoorzaamd te worden,

Aan dit gebod is een belofte verbonden, n.l. —opdat uwe dagen verlengd worde in het land, dat u de Heer uw God geeft.

Dit geldt natuurlik niet voor ieder kind afzonderlik, want juist vrome lieve kinderen sterven dikwijls vroeg, maar dit is een belofte voor het gehele volk. De kracht en de toekomst van een volk ligt voor een groot deel in de handhaving van het ouderlik gezag.

Het vijfde gebod is niet alleen voor de kinderen, maar ook voor de ouders. Een kind moet zijn vader en moeder eren, maar de ouders moeten zich zo gedragen, dat een kind hen k a n eren. Door het ouderlik gezag moet een kind leren wat het Goddelik gezag is.Gestrengheid en tucht zijn noodzakelik, maar laat het zijn in liefde.

—Gij vaders, verwekt uwe kinderen niet tot toorn, maar voedt hen op in de lering en vermaning des Heren (Efez. 6 : 4).

Het z e s d e g e b o d verbiedt de doodslag of moord. In deze woorden ligt meer op gesloten dan wij mischien zouden denken. Al moge God ons bewaren, dat wij geen werkelike doodslag begaan, zo kunnen wij daarom dit gebod gemakkelik overtreden.

Johannes schrijft in zijn eerste zendbrief:— Een iegelijk, die zijn broeder haat is een doodslager (Joh. 3 : 15).

De haat en de wraak zijn de wortel van de doodslag en wanneer wij deze in ons hart toelaten, dan overtreden wij al het zesde gebod.

Haten is het hart vervuld hebben van boze gedachten en vijandschap tegen den naaste.—En Ezau haatte Jacob om dien zegen, lezen wij in Genes. 27 : 41. Daarom wilde hij Jacob doden.

Wraak is de begeerte om een onrecht aan zijn naaste te straffen. Hoewel dit leeft in het hart van elke natuurlike mens, zo leren wij, dat de gelovige Christen dit niet mag toelaten. Paulus schrijft in Rom. 2 : 19—Wreekt uzelven niet, beminden! maar geeft den toorn plaats, want er is geschreven: Mij komt de wraak toe, Ik zal het vergelden, zegt de Heer.

De enige wraak, die een Christen mag uitoefenen is:—Indien dan uw vijand hongert, zoo spijzig hem, indien hem dorst, zoo geef hem te drinken, want dat doende zult gij kolen vuurs op zijn hoofd hoopen (Rom. 2 : 20).

Dat doende zult gij uw vijand beschaamd maken, en de heerlike vrucht van deze wraak is, dat gij uw vijand in een vriend verandert.

Het z e v e n d e g e b o d verbiedt alle onkuischheid en onzedelikheid voor gehuwden en ongehuwden.

Dit gebod waakt voor de heiligheid van het huwelik. God heeft door Zijn scheppingsorde een duidelik verschil tussen man en vrouw gemaakt.

In Genesis 2 : 18 lezen wij:—Ook had de Heere God gesproken: Het is niet goed, dat de mensch alleen zij, Ik zal hem een hulpe maken, die als tegen hemover zij. Dus is het huwelik door God gewild. De heilige band des huweliks, die door God gelegd is, mag de mens niet breken.

—Gij zult het huwelik of den echt niet breken. Niet alleen door openbare echtscheiding verbreken wij die band, maar door onkuisheid in elke vorm. Met onze dubbelzinnige grappen, vuile gesprekken en onreine gedachten, zondigen wij tegen het zevende gebod.—Geen vuile rede ga uit uwe mond Efez. 4 : 29).Ja zelfs met onze ogen kunnen wij overspel bedrijven:—Maar Ik zeg u, dat zoo wie een vrouw aanziet om haar te begeeren, die heeft alreede overspel gedaan (Matth. 5 : 28).

Het echtbreken is hierom zondig, omdat het een zonde is tegen een instelling van God.

Het huwel'k dat in ware liefde en eenheid des geloofs biddende gesloten wordt, is de beste bescherming tegen onzedelikheid.

Het ongetrouwde leven brengt vele gevaren mee en komt dikwijls voort uit zelfzucht. Behalve als er zeer gegronde bezwaren zijn, behoort het tot de verplichtingen van een mens om een huwelik aan te gaan, omdat dit een instelling van God is. Man en vrouw zijn beide voor het huwelik geschapen.

Maar hetzij dan een mens gehuwd is of ongehuwd, zo heeft hij onder alle omstandigheden er voor te waken zijn lichaam en ziel rein te houden. —Of weet gij niet dat ulieden lichaam een tempel is van den Heiligen Geest? (Kor. 6 : 19) Zoo iemand den Tempel Gods schendt, dien zal God schenden (1 Kor. 3 : 17).

Het a c h t s t e g e b o d verbiedt om iets weg te nemen, wat het wettig eigendom is van een ander.

Dit gebod heeft ook een grotere inhoud, dan wij oppervlakkig zouden denken. Niet alleen alle diefstal wordt hier veroordeeld, maar ook alle oneerlikheid.

Al maken wij ons niet schuldig aan openbaar stelen, al zullen wij niet met geweld iets van een

ander roven, zo kunnen wij toch door oneerlikheid tegen dit gebod zondigen.

Oneerlikheid bij bezigheid komt zeer veel voor ook in onze dagen. Er zijn zelfs mensen, die zeggen, dat men in de handel niet eerlik kan blijven. Als dit waar was, dan zou de handel vaar den Christen een verboden terrein zijn. Gelukkig is dit niet zo. Al is de verzoeking tot oneerlikheid zeer groot, zo is het toch best mogelig in bezigheidszaken eerlik te blijven.

De voornaamste oorzaak voor oneerlikheid ligt in hebzucht. De hebzucht of gierigheid maakt dat God en de naaste niet krijgt wat hem toekomt. Te recht zegt daarom Paulus:—De geldgierigheid is een wortel van alle kwaad (1 Tim. 6 : 10).

Tegenover hebzucht staat tevredenheid. Tevredenheid met ons lot is een grote schat en een kenmerk van waar Christelik geloof.—Armoede of rijkdom geef mij niet, voed mij met het brood mijns bescheiden deels (Spreuken 30 : 8). Dit gebed mochten wij allen wel wat meer bidden.

Tegenover diefstal staat arbeid.—In het zweet uws aanschijns zult gij uw brood eten Gen. 3 : 19). Door eerlike arbeid moeten wij ons brood verdienen. Dit is een bevel van God en tegelijk een zegen voor den zondigen mens. Want hoe meer hij arbeidt, des te minder tijd heeft hij om zich aan zonden over te geven.

Het negende gebod verbiedt ons de goede naam van onze naaste te belasteren. De zonden, die de mens door zijn woorden kan bedrijven, zijn dikwijls van grote gevolgen. Menig leven is door laster vernietigd, menig huisgezin is door leugenachtige berichten uiteen gescheurd. Hierin openbaart zich de boosheid van het menselike hart. —Maar Ik zeg u, dat van elk ijdel woord, hetwelk de mensen zullen gesproken hebben, zij van hetzelve zullen rekenschap geven in den dag des oordeels (Matth. 12 : 36).

De Heer Jezus, die zichzelf de Waarheid noemt heeft zeer veel lasteringen moeten verdragen. Hij werd genoemd een vraat en wijnzuiper. Men zeide, dat Hij duivelen uitwerp door Beëlzebul de overste der duivelen. Valse getuigen moesten Hem aanklagen voor de Joodsche Raad en tot zelfs aan het kruis werd Jezus vervolgd met lasteringen. Maar ten slotte heeft de Waarheid overwonnen en Zijn leugenaars geopenbaard geworden.

Niet alleen de laster en het kwaadspreken wordt door het negende gebod veroordeld, maar alle leugen en bedrog.

Waarom moeten wij leugens en bedrog vermijden? Omdat dit werken van den satan zijn. De waarheid is Goddelik, de leugen is duivels.

Jezus zeide tot Zijne vijanden:—Gij zijt uit den vader der duivel en wilt de begeerten uws vaders doen,—wanneer hij de leugen spreekt, zoo spreekt hij uit zijn eigen, want hij is een leugenaar en de vader der leugen (Joh. 8 : 44).

Zodra wij dus liegen gedragen wij ons niet als en kind van God, maar als een kind van den satan.

Zonder waarheids liefde kan men geen Christen zijn.—Laat zijn uw woord ja, ja; neen, neen; wat boven deze is, dat is uit den booze (Matth. 5 : 37). Daarom legt af de leugen en spreekt de waarheid, een iegelijk met zijn naaste, want wij zijn elkanders leden (Efez. 4 : 25).

Het tiende gebod leert ons, dat de begeerlikheid zonde is.

Niet alleen de zondige daad, maar de begeerte om die daad te doen, bewijst de zondigheid van het hart.

Zo was het reeds bij Eva.—En de vrouw zag, dat die boom goed was tot spijze en dat hij een lust was voor de oogen, ja een boom, die begeerlijk was om verstandig te maken en zij nam van zijne vrucht en at (Genes. 3 : 6).

Uit onszelf zouden wij waarschijnlik niet weten, dat de begeerlikheid zonde was. Paulus zegt Rom. 7 : 7. Ik kende de zonde niet dan door de wet; want ook had ik de begeerlijkheid niet geweten zonde te zijn, indien de wet niet zeide: gij zult niet begeeren.

Wij moeten dus leren, dat onze begeerlikheid onder de macht der zonde staat.

Duidelik wordt dit openbaar bij eerzucht, geldzucht, genotzucht en jaloersheid.

Al deze zonden hebben tot wortelzonde de begeerlikheid.

Wij mogen nu eenmaal niet verlangen naar iets, wat God aan een ander gegeven heeft, want dit veroorzaakt afgunst en ontevredenheid.

Jacobus leert ons:—Een iegelijk wordt verzocht als hij door zijn eigen begeerlikheid afgetrokken en verlokt wordt. Daarna de begeerlijkheid ontvangen hebbende, baart zonde, en de zonde voleindigd zijnle, baart de dood (Jac. 1 : 14 en 15).

Willen wij als christenen tegen de zonde der begeerlikheid strijden, dan moeten wij de vermaning ter harte nemen van den apostal Johannes:—Hebt de wereld niet lief, noch hetgeen in de wereld is. Want al wat in de wereld is, namelijk de begeerlijkheid des vleesches en de begeerlikheid

der oogen en de grootschheid des levens, is niet uit den Vader, maar is uit de wereld.

—En de wereld gaat voorbij en hare begeerlijkheid, maar die den wil van God doet, blijft in der eeuwigheid (1 Joh. 2 : 16—17).

A.J.B.

(Wordt vervolgd)

PERSOONLIKE ZAKEN.

Ds. J. Vermooten heeft voor de beroeping naar Zeerust bedankt.

De heer P. van der Smit, ouderling van Monbollo, Portugeesch West Afrika is 11 Maart 1921 overleden. Dit is een groot verlies voor de mensen aldaar. Moge de Heer zijne echtgenote, die met negen kinders achter blijft troosten. Wij bieden haar onze deelneming; ook de gemeente betuigen wij ons leed.

De inzegening van Proponent P. J. J. Venter te Lichtenburg, in de Ned. Herv. Gemeente is bepaald op 18 Junie a.s. te 10 uur v.m. (D.V.) Allen worden hartelik uitgenodigd tegenwoordig te zijn. Predikanten van de Herv. Kerk en vertegenwoordigers (van gemeenten) die wensen over te komen, worden verzocht vroegtijdig aanzoek te doen, zodat er voor huisvesting kan gezorgd worden.—De Scriba, p/a. Prop. P. J. J. Venter.

Monnikendam (Herv. kerk). Afscheid Ds. G. E. Alers, wegens vertrek naar Oostrand bij Johannesburg (Zuid-Afrika). Het ruime kerkgebouw was geheel gevuld; ook vele belangstellenden uit naburige gemeenten waren aanwezig. Ds. Alers sprak naar aanleiding van Luc. 24 : 29. „Blijf met ons." Na 't einde der predikatie sprak hij achtereenvolgens toe: Ds. v. d. Zwaal, pred. der Ned. Her. gemeente, de kerkeraad, 't kiescollege, de kerkvoogdij, de predikanten der andere kerkelike gemeenten ter plaatse, de ringpredikanten, den plaatseliken geneesheer Dr. van Tijen en eindelik zijn Vader. Ds. van der Zwaal dankte Ds. Alers namens de gemeente, voor wat hij deze 3½ jaar voor haar gedaan had en liet hem toezingen Ps. 121 : 4. Ds. Koopmans van Zuiderwoude sprak namens de ringpredikanten, waarvan ook Ds. De Vlieger van Holysloot en Ds. Gerritsen van Zunderdorp aanwezig waren.

Ds. Alers hoopt 13 April a.s. per s.s. Batavier naar Engeland te vertrekken en 15 April per s.s. Edinburg Castle van Southampton naar Kaapstad.

Ds. G. E. Alers beroepen te Germiston wordt 21 Mei 's avonds 7 uur bevestigd door Ds. L. E. Brandt.

Ds. H. C. M. Fourie is 26 April vertrokken naar Holland. Wij wensen hem goede reis, voorspoedige thuiskomst en Gods zegen.

Ds. L. E. Brandt vertrekt begin Juni naar Oost-Afrika en vandaar naar Holland. Ook hem wensen wij goede reis en Gods zegen en voorspoedige terugkomst.

KERKBEURTEN Ds. JAC. VAN BELKUM.

22 Mei te Heidelberg. Dienstdoende ouderling Br. J. S. Smit, diaken J. N. van der Westhuizen.

29 Mei te Lichtenburg.

5 Juni te Heidelberg. Dienstdoende ouderling D. J. Strijdom, diaken O. A. Strijdom.

12 Juni te Heidelberg. Dienstdoende ouderling Br. D. J. J. Strijdom, diaken J. Olivier.

19 Juni te Middelburg.

26 Juni te Balfour v.m. 10.30. Te Heidelberg 's avonds.

Dienste te Trichardtsfontein deurdie volgende ouderlingen :

29 Mei 1921, oud. D. P. J. v. Schalkwijk, diaken N. P. Smit.

12 Juni 1921, oud. J. P. H. Nagel, diaken P. A. v. Jaarsveld.

26 Juni 1921, oud. C. H. Booysen, diaken C. H. Pretorius.

10 Juli 1921, J. P. H. Nagel, diaken P. A. v. Jaarsveld.

31 Juli 1921, A. N. Steenkamp, diaken P. v. d. Berg.

14 Augustus 1921, oud. J. P. H. Nagel, diaken P. A. v. Jaarsveld.

28 Augustus 1921, oud. W. A. v. Schalkwijk, diaken A. J. Kruger.

11 September 1921, oud. J. P. H. Nagel, diaken P. A. v. Jaarsveld.

25 September 1921, oud. P. J. L. Venter, diaken C. J. v. Schalkwijk.

GEMEENTE MIDDELBURG, Tvl.

... Predikbeurten van Ds. A. J. Barger.

Zondag, 22 Mei 1921. Roossenekal (H.A. Viering).

Zondag, 29 Mei 1921. Middelburg, 10.30 v.m. en 7 n.m.

Zondag 5 Juni 1921. Witbank, 10 v.m.
Middelburg, 7 n.m.

Zondag, 12 Juni 1921. Erasmusdorp (Doopzondag.)

Zondag, 19 Juni 1921. Middelburg (Doopzondag.) D.d. ouderling J. H. Erasmus.

Zondag, 26 Juni 1921. In de wijk van oud. J. H. Erasmus.

Zondag, 3 Juli 1921. In de wijk van oud. Hendrik W. Ras.

Zondag, 10 Juli 1921. Erasmusdorp (H.A. Viering.)

Op 16 en 17 Juli 1921. Nachtmaal op Middelburg (Dorp.) Kerkeraadsvergadering Zaterdag, 16 Juli 1921, om 9 uur v.m.

NOORDELIKE RING.

4 April 1921.

Aan de HoogEerw. Ds. J. van Belkum,
Scriba Alg, Komm. Ned. Herv. Kerk.

HoogEerwaarde Heer,

De Noordelike Ring onzer kerk heeft zijn verengadering gehouden te Pretoria, op 31 Maart en 1 April.

Tot voorzitter is gekozen Ds. H. M. D. van Broekhuizen, sec. A. Murray en tot scriba Ds. Fourie, sec. Ds. A. J. Barger. Tot leden van de Ringskommissie zijn gekozen de brs. J. H. Vorster, sec. P. J. Roets, J. P. Prinsloo, sec. H. Hofland en F. A. Smit, sec. A. J. Willemse.

De konsulentschappen zijn aldus verdeeld:

Ds. van Broekhuizen konsulent van: Rustenburg, Pietersburg en Lageveld.

Ds .Murray konsulent van: Middelburg en Messina.

Ds. Barger konsulent van Erasmus, Waterberg en Lijdenburg.

Ds. Fourie konsulent van Louis-Trichardt, Pretoria en Roossenekal.

De Ring heft de vroegere afdelingen van de gemeente Zoutpansberg erkend als afzonderlike en zelfstandige gemeenten, nl. Messina, Louis-Trichardt en Lageveld. De grenzen tussen die gemeenten zijn met goedkeuring van de respektieve kerkeraden vasgesteld.

Wat de geldelike toestand der gemeenten betreft, is het een verblijdend teken dat de schulden gestadig afnemen. Treurig is echter het opbrengen van de kerkelike bijdragen der verschillende gemeenten, dit varieert van vier tot hoogstens elf sh. per lidmaat. Ook de bijdragen tot de verschillende kerkfondsen laten veel te wensen over. In verband hiermee heeft de Ring besloten de Alg.Komm. te vragen om de bijdragen tot het Alg. Fonds konstant te houden en niet elk jaar te veranderen daar dit verwarring werkt. Bij de behandeling van het gemeenteverslag vond de vergadering het wenselik dat er tot de vraag onder letter P. bijgevoegd worde: "en de waarde en de toestand der eigendommen", omdat er gebleken is dat in sommige gemeenten de kerkelike eigendommen niet naar wens worden onderhouden. Wat de geestelike toestand betreft, kon de Ring over het geheel geen vooruitgang konstateren. Sommige gemeenten gaan gelnkkig vooruit, maar anderen schijnen nog in dezelfde verwaarloosde toestand te verkeren. De Ring heeft behoefte aan meerdere arbeiders, er zijn te weinig predikanten voor de uitgestrekte gemeenten van onze Ring. Er zijn drie gemeenten die op een predikant wachten nl. Lijdenburg, Pietersburg en Waterberg. Als hier in voorzien kon worden, zou onze Ring goed georganiseerd kunnen worden. Dit jaar zal geen verbetering brengen aangezien twee predikanten op verlof zullen gaan, wat de bearbeiding moeiliker zal maken.

Met hoogachting en br. groeten,

Uw. dw. dnr. en br.
H. FOURIE,
Scriba



DE WESTELIKE RING.

De Westelike Ring vergaderde dit jaar te Ventersdorp op 18 April l.l. Al de gemeenten, die onder de Ring sorteren, waren vertegenwoordigd. Onze administrateur was er ook. Ds. Kuhn, die tot voorzitter gekozen werd, sprak een ernstig openingswoord over: ,,de tekenen van het einde." De toestand der gemeenten, zoals uit de gemeenteverslagen bleek, geeft wel reden tot dankbaarheid het kerkbezoek is over het algemeen bevredigend; er wordt steeds meer belangstelling betoond in het Zondagschoolwezen; in meer dan een gemeente zich een geest van milde offervaardigheid geopenbaard. Aan de anderekant biedt de toestand ook stof tot verootmoediging—de geest des tijds doet zich gelden ook op kerkelike terrein; de onzedelikheid vreet als een verwoestende kanker voort; het gebrek aan predikanten wordt gevoeld. Over de vraag, wat eigenlik onder ,,huisbezoek" moet ver-

staan worden, wordt breedvoerig gesproken. Aan de hand wordt gegeven stukken in De Hervormer te publiceren over Kerkgeschiedenis ten behoeve van katechisanten. Nadruk werd gelegd op de noodzakelikheid van geregelde katechismusprediking. Om 11 uur Maandagavond werden de verrichtingen op de gebruikelike wijze gesloten. De volgende Ringsvergadering zal (D.V.) te Zwartruggens worden gehouden. Mnr. Ds. Erasmus met enige dames zorgden voor verversingen.

E.

KERKVIERING TE TRICHARDTSFONTEIN.

Dese gemeente het die vorig op 23 en 24 April Avondmaal te vier. Die konsulent Ds. J. v. Belkum was al Donderdag op die kerk plek. Die weer was mooi en reeds Vrijdag was daar al 40 waans en tente op die kerkplein te sien. Saterdag more om 5 uur begin dit te reen en was dit tamelik koud. Dr. S. P. Engelbrecht die oor gekom het na die gemeente het Saterdag more aan gekom tot grote blijdskap van allen. Saterdag more is 14 kinders aangeneem. Die susters van die gemeente het 'n basaar gehou, alhoewel dit gereen het was geen opoffering vir hulle te groot, die basaar het een mooi sommetje op gebring. Saterdag namiddag was voorbereiding diens gelei deur Dr. Engelbrecht, sijn HoogEerw. spreek naar aanleiding van 2 Timotheus 2 : 19. Er word 14 jongelieden deur Ds. J. v. Belkum voorgestel. Sondag more en middag preekte Dr. Engelbrecht na aanleiding van Psalm 27 : 4 en Numeri 23 : 8. Ds. J. v. Belkum het Sondag more met Nachtmaal die diens bij die tafels gehou en Sondag middag 4 kinders gedoop, dit is nog die minste aantal wat ooit gedoop is met Nachtmaal.

Sondag aand preekte Ds. J. v. Belkum, sijn HoogEerw. spreek na aanleiding van Psalm 18 : 17 als ouderlingen werden voorgesteld: die bbr. P. J. S. Venter, W. v. Schalkwijk, W. A. Bester en als diakenen M. V. J. Smit, C. J. v. Schalkwijk, C. H. Pretorius. Dit was vir die gemeente Trichardtsfontein een grote voreg om Dr, Engelbrecht in hun midde te he want sijn ouers was lidmaat van die gemeente, en hij self is hier gedoop in 1891, ons kan ook se dit is been van ons been en vlees van ons vlees. Met al die diensten was die kerk gebou vol, ons kan ook se dit was vir ons goed dat Ds. v. Belkum en Dr. Engelbrecht hier was want al die diensten was opwekkend en bemoedigend en tot troos en lig op onse pad die ons te bewandel het in die dagen waar in ons lef van afval en verharding.

W.A.V.

NAGMAALVIERING, SWARTRUGGENS, 3 April 1921.

Op Sondag, 3 April, het die gemeente Swartruggens Nagmaal gevier. Die opkoms was goed, die dage heerlik. Al moes die mense sukkel deur modder en vol riviere om op die kerkplaas te kom, bij die kerk was alles sonskijn.

Professor Dr. Grevenstein het ons met sij tegenwoordigheid vereer, en sij twee leerredes sal seker daartoe bijdra om die rijk van sij Meester in die gemeente Swartruggens uit te brei.

En die Professor en die plaselike leeraar het baja ernstig gepreek. Saterdag en Sondagmiddag het Ds. Kuhn gepreek. Treffend was die wijse waarop hij die berouhebbende sondaar geskilder het naar aanleiding van: "En terstond kraaide de haan; en Petrus werd in dachtig het woord van Jezus, die tot hem gezegd had: Eer de haan gekraaid zal hebben, zult gij Mij driemaal verloochenen. En naar buiten gaande, weende hij bitterlik."

Sondagmiddag se preek was uit die Openbaring van Johannes. Op ernstige wijse werd nadruk gelê op die afval en verharding die laatste tijd.

Sondagmore en Sondagaand het die Professor gepreek. Beide preke was boeiend van begin tot einde. Mooi werd getoon hoe alles op aarde vol gelijkenisse is van Gods sorg en liefde, dat daar 'n waaragtige skoonheid en ongekunstelde eenvoud is in al Gods werke.

Die lewe is, volgens die Professor, 'n stroom of naar of van God. Selfs die dood is nie 'n breek van die stroom nie. Die dood, die einde sal nie wees 'n doodsnik nie, dit sal wees 'n triomflied van Gods kinders.

NAGMAALVIERING TE ZEERUST, op 26-27 Maart.

Die opkoms was goed, die Nagmaalviering aangenaam.

Dit was verblijdend vir ons, om saam met ons konsulent Ds. Vermooten, Eerw. Heer Venter, in ons midde te hê, S.E.Waarde preekte Saterdag middag voorbereiding uit Job 1 : 7 Van waar komt gij ? En de Satan antwoordde den Heere en zeide van om te trekken op de aarde en van die te door wandelen. Aan de einde van de dienst werd 31 nuwe lidmaten door Ds. Vermooten voorgestel. Saterdagaand preekte S.E.Waarde uit Lukas 5 : 4 meest over die woord Steek af naar die diepte, na afloop van die diens was gemeente vergadering.

Sondag 10 uur v.m. Nagmaalviering geleid door Ds. Vermooten, uit Lukas 24 : 34 De Heer is

waarlik opgestaan, en Heidelbergsche Katechismus vraag 45 (7 tafels werd bediend).

n.m. 2.30 preekte Eerwaarde heer Venter uit Gen. 19 : 14 uit die woorden: Maakt u op gaat uit deze plaats want de Heere gaat deze stad verderven, aan begin van die diens de H. doop bediend aan 20 kinders.

's Avonds 7.30 slotdiens gelei deur Ds. Vermooten, uit Prediker 1 : 9 niets nieuws en Openb. 21 : 5 Ik maak alle dingen nieuw. Met reg kan ons sê, dit was 'n aangename Nagmaalviering, dit was so te sê sonder reent, en heerlike weer.

Die gemeente Marico voel ook zo tevrede met die preke van Eerwaarde heer Venter, daar dit 'n soon uit ons gemeente is, kan ons met reg sê, ons het dit nie verwag om hom so vrijmoedig talentvol te hoor, mog dit vele tot ijver wek om te help om ons eie predikante te laat op lei, moge de Here hem tot 'n grote seen vir ons kerk maak. Ons e.k. Nagmaal sal wees de twede Sondag van Julie.

J. v. S.

NACHTMAALVIERING TE KLERKSDORP.

Avondmaalsviering 9 en 10 April 1921.

Opkomst der gemeente heel goed, 21 jonge mensen als nieuwe leden bevestigd, 15 kinderen werden gedoop, 5 leden van andere kerken zijn overgekomen.

Zaterdag n.m. preekte Ds. Ennis over Ps. 10 : 6, Ps. 30 : 7 en Ps. 16 : 8.

Zaterdag avond gemeente vergadering. De jaarverslag werd gelezen, goed gekeurd en getekend. De volgende ouderlingen werden herkozen: G. J. Pieterse, B. H. Swart, W. Nel, gekozen: F. C. H. Steijn. Diakenen, herkozen G. N. Pieterse, gekozen H. Frieslicht, J. Jooste, F. van Eeden, B. Esterhuize en B. van Vuren. De kassier J. J. Terblanche bedankte als zodanig en werd G. J. Pieterse van Klerksdorp als kassier gekozen.

Verder werd de open brief van de Algemene Kommissie de gemeente vragende voor de Koomansfonds te werken, voor gelezen en sterk besproken, die algemeen goedgekeurd werd, en besloten dadelik in elk der 12 diaken wijken waarborglijsten er voor te laten teken, groepen te vormen en met Oct. e.k. Nachtmaal er van kennis te geven. Zaterdag nacht is Ds. Brandt tot ons overgekomen en preekte zijn Eerw. Zondag morgen over Markus 16 : 7, slechts deze woorden: "En Petrus." Zondag n.m. over deze woorden: En ziet ik ben met ulieden al de dagen tot de voleinding der wereld. Zondag avond over 2 Kon. 5 : 8 deze woorden: Laat hem nu tot mij komen, zo zal hij weten, dat er een profeet in Israël is.

De prediking was zeer aangenaam, luisterde de gemeente zeer ernstig. De kerk gebouw was zeer vol. Ds. Ennis hield Zondag morgen voor de jonge mensen dienst in de Hulps gebouw der gemeente.

Volgende Avondmaal zal zijn de 1ste Zondag in ulie e.k.

C.J.V.

KERKVIERING TE NIJLSTROOM, 26, 27 Maart.

Er was 'n goede opkomst. De Ned. Herv. of Ger. Gemeente, die 'n week later haar kerkviering had bepaald, is vervroegd en nu op dezelfde datum geweest als onze, met het oog op de hoeksteen legging van ons nieuw kerkgebouw. Bij die hoeksteenlegging was dus 'n grote schare van mensen. De oude kerk is gebouwd in 1867. De hoeksteen is gezocht en opgegraven en daaronder vonden we 'n plat flesje; doch helaas, het dokument er in was vergaan. Onder de hoeksteen van 't nieuwe-gebouw is in gesloten in 'n stopfles 'n Almanak van dit jaar, 'n kortbegrip van wijlen Ds. Goddefroy en 'n dokument door de scriba opgemaakt. De plechtigheid vond plaats Zaterdag, de 26ste, 10 uur v.m.. Onze konsulent Ds. A. J. Barger liet zingen Ps. 118 : 11 en ging voor in gebed. Daarna las de scriba 't dokument, als oorkonde aan 't nageslacht; 't ontstaan, verloop en uitvoering van 't bouwplan, toestand der gemeente, stoffelik en kerkelik getrouw Hervormd, doch in goede samenleving met de zusterkerken. De steen werd gelegd door br. H. J. Geyser, onze oudste dienstdoende ouderling, die daarna 'n toespraak hield. Verder werd gesproken door Ds. Steenkamp van de Verenigde en door ouderling J. Smit van de Gereformeerde gemeente en een of twee andere vrienden. De plechtigheid werd gesloten door 't zingen van 'n vers en gebed door Ds. Barger. In April 1922 hopen we D.V. de kerk te kunnen inwijden.

De prediking was in overeenstemming met Goede-Vrijdag en Paschen, over 't lijden, sterven en de opstanding des Heren. Mat. 23 : 43; Joh. 20 : 16; Catechismus en ten slotte Hand. 23 Paulus voor Agrippa. De prediking was, zoals we dat van Z.W.Eerw. Ds. Barger gewoon zijn, zeer leerzaam en bezielend.

8 Kerkraadsleden en 35 nieuwe lidmaten werden voorgesteld en 25 kinderen gedoopt. Uiterlik dus 'n gezegende kerkviering. Zegene de Heere deze kerkviering ook tot geestelike vooruitgang tot eer Zijns Naams.

H. W.

NACHTMAALVIERING TE MIDDELBURG.

De gemeente van Middelburg (Transvaal) herdacht op 9 en 10 April jl. onder biezonder grote opkomst hare kerkviering, met de bediening van het Heilig Avondmaal. Aan de gemeente werden 42 nieuwe lidmaten toegevoegd en aan 13 kinderen werd de H. Doop toegediend. De navolgende kerkeraadsleden werden aan de gemeente voorgesteld: Ouderlingen Ph. R. Botha, J. H. Erasmus, N. J. Muller, Paul J. de Vos, H. W. Ras; en Diakenen Th. F. Prinsloo, D. M. Janse van Nieuwenhuizen, H. P. Janse van Nieuwenhuizen, A. C. Oosthuizen, P. J. Pretorius, J. E. Volschenk. Alle diensten werden geleid door de plaatselike leraar, Ds. A. J. Barger, en mag men verwachten dat deze dagen tot zegen van de gemeente zijn geweest. Met deze en de vorige kerkviering samen was de totaal opbrengst van de mansbazaar £505 17s. 6d., de vrouwebazaar bracht £145 6s. od. op. De kerk schuld is nu nog slechts £235 en hoopt men deze binnenkort geheel af te lossen. Het volgend nacht maal op het dorp Middelburg is bepaald op Zaterdag en Zondag, 16 en 17 Juli a.s., en de kerkeraadsvergadering op Zaterdag 16 Juli des voormiddags ten 9 ure. Op de gemeente vergadering is met algemene stemmen besloten om rondzendbrieven aan alle lidmaten der gemeente uittereiken,—waarop zij zelf kunnen invullen, hoeveel zij per jaar willen bijdragen voor kerksalaris, waardoor men hoopt, dat voortaan geen lidmaat zal achterblijven, om naar vermogen bij te dragen.

NACHTMAALVIERING TE VEREENIGING.

Onder leiding van Ds. Brandt onze konsulent hadden wij weder ons Nachtmaalsviering, 23 en 24 April gehad. De opkomst kon beter geweest zijn. De kerkeraad gaf te kennen, Ds. Kuhn voor Julie en Ds. Prinsloo voor Oktober Nachtmaal te vragen om onze gemeente te willen bedienen, in afwezigheid van Ds. Brandt, die verlof heeft van zijn gemeente en onze gemeenten in Oost Afrika bezoekt en dan doorreist naar Holland.

In de gemeente vergadering Zaterdag avond werd de kerkeraad opgedragen om een leeraar te beroepen zodra de gelegenheid zich voordoet. Ook werd er besloten met Oktober en April nachtmalen te kollekteren om in een pastorie te voorzien. Zaterdag middag met voorbereiding werd er 14 nieuwe leden als ook enige kerkeraadsleden voorgesteld. Vijf tafels werd er bediend en 14 kinderen gedoopt. Alle preken waren leerzaam, ernstig en ik meen toepasselik ook voor onze gemeente en ik hoop tot heil en stigting der gemeente. Moge Ds. Brandt genieten van zijn welverdiende rust.

J.P.C.

NACHTMAAL op 9 en 10 April te ERASMUS.

De opkomst was buiten verwachting .goed Allen kwamen per donkiewagen. De kerk was vol. Er werden 47 nieuwe lidmaten aangenomen. Z.Eer waarde Ds. C. M. Fourie nam alle diensten waar. Op Zaterdag avond werd een buitengewone dienst gehouden alleen voor lidmaten, waarin Z.Eerw. sprak over de onzedelikheid en andere ergelike zonden van onze tijd.—Ook hadden wij nog gemeente vergadering die avond, waarop besloten werd om voorlopig £100 aan 't Koomansfonds te beloven.

Zondag nam Z.Eerw. afscheid van de gemeente voor ongeveer 6 maanden. Ouderling G. C. Prinsloo wenste Z.Eerw. een voorspoedige reis namens kerkeraad en gemeente. Hoewel de lucht betrokken was en wij bang voor regen waren, hadden wij toch 'n genoeglike en leerzame nachtmaal gehad. Ds. Fourie vertrekt 26 April van hier naar Holland. Hij hoopt zo spoedig mogelik terug te komen, waarschijnlik in November of December. Wij hopen hem gezond, gesterkt en gepromoveerd terug te zien met zijn familie.

Ds. Barger van Middelburg zal tijdens de afwezigheid van Ds. Fourie de diensten hier waarnemen.

NACHTMAAL TE LICHTENBURG.

Ons het laatste Sondag nagmaal gehou hier op Lichtenburg; die opkoms was buiten gewoon goed. Ds. Erasmus van Ventersdorp het oorgekom, daar die konsulent Ds. S. J. Strijdom nie kon tegenwoordig wees nie. Saterdag namiddag het die gemeente die voorreg gehad om Eerwaarde Proponent P. J. J. Venter tehoor. Hij is dadelik na die diens vertrek naar Johannesburg, waar hij Sondag sou preek. Ons basaar het die mooie bedrag van £200 op gebring. Dit is baie goed in so'n zware tijd. Saterdagaand, onmiddelik na die voorstelle van jong lidmate, was gemeente vergadering. Die eerste verrigtinge was die kiese van kerkeraadslede. Daar was een aantal kerkeraadslede van wie de tijd verstreken was herkozen. Ouderlinge C. L. Dreyer, Paul du Plessis, W. Otto. Diakene M. Steinmann. In plaas van ouderling J. P. Venter wat bedankte is br. C. L. Engelbrecht eers van Delarey, met algemenestemme gekies as ouderling van die dorp. Die gemeente het besluit

om die April basaar voortaan in Oktober tehou. Die kerkraad het aan die gemeente bekend gemaak dat Eerwaarde Proponent P. J. J. Venter beroep is as Leeraar van die gemeente. Ons verwachting is hij sal ons nie afslaan. Daar is 19 jonge lidmate voorgestel en 23 kinders gedoop.

Broeder C. J. Bodenstein is gekies as ouderling in plaas van oud. A. Oosthuizen, ons weet nog nie of hij sal aanneem nie.

SCHOENMAKER NANDL.

"Mijn moeder hield het hoofd boven water; God had haar een opgewekt, moedig hart meegegeven in de wereld, en terwijl zij als weduwe bij de doodsbaar van onze vader stond, greep zij zich aan de belofte vast, dat God een Rechter der weduwen en een Vader der wezen zal zijn. Vader had trouwens op zijn stervenssponde in diezelfde geest gesproken, en haar de verzekering gegeven, dat de Heere haar en de kinderen nooit zou verlaten.

"Ik weet nog goed, hoe zij de Bijbel te voorschijn haalde, als wij kinderen reeds naar bed waren; van bed af konden we dan zien, hoe zij, moe en afgetobd van het sloven en werken, zich in dat woord verdiepte, en er kracht en troost uit putte.

"God zij geloofd—zij heeft niet te vergeefs geworsteld en gebeden. Twee van de kinderen zijn vroeg gestorven—dat is waar. Maar het was Gods bestel. En de andere zes hebben hun brood en bestaan gevonden.

"Mijn oudste broeder, een kranige talentvolle jongen, Moeder's glorie, zou Vader's voetstappen drukken, en onderwijzer worden. Voor de anderen reikte het geld natuurlik niet toe, om zulke hooge plannen te smeden; en ik, die bitter slecht kon leren, kwam bij een schoenmaker terecht.

"Het beviel er mij best—ik had een voor treffelike baas. Maar ik kreeg een ergen, droge hoest, en mijn moeder, die aan de zieke longen van hare man terugdacht, begon zich ernstig ongerust te maken. Wegens de grote kosten was er geen denken aan geweest, dat mijn vader naar een badplaats of naar het gebergte had kunnen gaan; nu was er nog minder sprake van en het moederhart sidderde bij de gedachte dat zij haar kind langzaam zou zien weg kwijnen.

Maar onze voogd kwam op een idee.

"Wel", zei hij: de jongen moet naar buiten. Vroeger trokken er de handwerksgezellen op uit, de ransel op de rug, de wijde wereld in. Laat Ferdinand het ook doen; hij moet naar het Zuiden, en daar bij een flinke baas een leerlingsplaats zoeken."

De gedachte klonk niet kwaad, en ik deed een luchtsprong van plezier. Ik leek zo een beetje op een suffen, vervelende jongen, maar het vooruitzicht, uit die lange, eindeloze straten met hun kasernewoningen te geraken, de blauwe hemel, groene weiden en ruischende wouden, bergen en dalen te zien, deed mijn jonge hart sneller kloppen.

Moeder was een resolute vrouw. Gaarne had zij mij bij zich in de stad gehouden, maar het zwaarste moest het zwaarste wegen. Zij begon aanstonds aan het werk, mijn bescheiden uitrusting aan te schaffen. Een nieuw hemd van het stevigste voederkatoen, een dito in de ransel, een sterk pak, nog enige onderkleren en kousen, een paar zelfgemaakte laarzen aan de voeten—wel man! ik leek me de koning te rijk!

Het afscheid viel echter niet mee. Moeder was niet erg weekhartig aangelegd, maar nu merkte ik toch hoe lief zij hare jongen had. Weenend hing zij aan mijn hals; dan nam zij Vader's Bijbel en stak hem in mijn ransel.

"Dat zij je leidsman", zeide zij: "en je raadgever! En omdat dit boek de troost van je vader in zijn sterven, en de steun voor je moeder in veel jammer was, zult gij het te meer liefhebben, gaarne daarin te lezen, en zegen daaruit te putten voor je eigen hart. En nu mijn jongen—mijn beste, lieve jongen! ga met God de wijde wereld in!"

Ik stapte in de trein, schoof met een bedroefd hart in een hoek, en slikte mijn tranen in. Doch allengs verhelderde mijn gemoedsstemming; ik keek door het raam, en verheugde mij over de blanke lentebloesems, waarmede de bomen versierd waren.

Later heb ik mijn reis te voet voortgezet: al maar verder het Zuiden in. En de lucht, die ik indronk, deed mijn zwakke longen goed. Ik ging van de éne meester naar de andere, vond dikwijls werk, soms ook niet, en ben ook een keer met een hongerige maag des avonds bij een boer in de hooischelf gekropen.

De afstand van mijn geboortestad werd al groter; ik had de Oostenrijkse grenzen met hare zwartgele grenspalen reeds achter de rug. En toen ik de Tyroler Alpen bereikte, voelde ik, dat mijn longen genezen waren.

Zo bereikte ik deze woning, waar u zich tans bevindt, mijnheer. 't Is zo ongeveer twintig jaar geleden, dat ik er aan kwam. Ik trad er binnen; men had mij gezegd, dat baas Gietberger een leerling kon gebruiken, en het was zo."

Nandl legde de hamer even op zij, toen hij zo ver was gekomen, en keek bedachtzaam langs de muren, over de oude stoelen en de verweerde kast, alsof hij de herinneringen, die er aan verbonden waren, wilde wakker roepen.

"Gietberger," zo ging hij voort: "was een oude, stille man, en ik, een stille jongen, paste goed bij de grijsaard. Hij had een gezel, die een echte, vrolike Frans was, de hele dag floot en zong, en liever op het dak zat dan in huis. Op een goeie dag smeet hij er de schoenriem en het pikdraad bij neer, zeide, dat hij niet deugde voor het saaie schoenlapperswerk, en werd jager—gemsenjager.

Hij kwam nog dikwijls bij ons kleine raam voorbij, had een groene jagersjas aan, een veer op de hoed, en zette de gemsen langs de diepe afgronden na.

Maar wij, baas Gietberger en ik, bleven bij elkander.

Hij verkortte mijn naam Ferdinand tot Nandl, en was best met mij in zijn schik. Ik kon het dan ook niet over mijn hart krijgen, hem te verlaten. We waren beiden goed met elkaar, en er was werk volop, want mijn baas was een kunstenaar in zijn vak, en niemand kon zijn werk verbeteren.

Zoals ik zeide, waren wij maar met ons beidjes, en de arme weduwvrouw Vesa, die in de buurt woont, bezorgde ons kleine huishouden. Kijk, mijnheer—ginds staat haar hut, ze is tegenwoordig mijne huishoudster."

Wordt vervolg.

MEDEDELINGEN VAN DE ADMINISTRATEUR.

SCHULDEN DER GEMEENTEN.—Op de Ringsvergaderingen zijn de verslagen en boeken der gemeenten nagezien. Daaruit is opgemaakt wat de verschillende gemeenten over het afgelopen jaar schuldig werden aan WEDUWFONDS. Ik wens hierbij de opmerking te maken dat in vele gemeenten niet nauwkeurig wordt boek gehouden, zodat de cijfers niet altijd overeenkomen met elkaar. Hiervan wil ik e e n voorbeeld geven. In het verslag van een gemeente werd opgegeven 11 huweliken; zijn dit nu geboden of bevestigingen of alle beide?—In het zelfde verslag wordt gezegd dat voor geboden betaald werd £9 10 0; dat meent dus geboden van negentien paren.—Maar verder werd voor bevestiging £8 10 0 betaald, en dat meent bevestiging van zeventien huweliken. Nu hebben wij dus in EEN en HETZELFDE verslag DRIE opgaven van het aantal huweliken, dat plaats vond, en welke is nu korrekt— Zulke fouten zijn ook gemaakt met de aantallen van gedoopten en aangenomen lidmaten.

Uit de verslagen werd ook opgenomen het aantal lidmaten der gemeenten, om daarnaar te berekenen hoeveel elke gemeente moet bijdragen voor Algemeen Fonds en voor de Theologiese Kweekschool. Er word eerst het aantal lidmaten genoemd en daarna het aantal nieuw aangenomen lidmaten, en eindelik wordt opgegeven hoeveel lidmaten van elders gekomen zijn, of naar elders vertrokken; maar in geen enkel geval zijn die cijfers juist. Er wordt nooit rekening gehouden met de nieuw aangenomen leden en zelfs vermindert het aantal lidmaten ofschoon vele nieuwe aangenomen worden. Een voorbeld hiervan is het volgende: De opgave van het aantal lidmaten in het voorgaande jaar was voor een zekere gemeente 1622; er werden 77 nieuwe lidmaten aangenomen en 28 kwamen van elders over; dat maakt 1727; er stierven of vertrokken 82, dus is het aantal nu 1645;het verslag van die gemente zegt 1455, wat een willekeurig getal is. Een andere gemeente geeft op 896 lidmaten; verleden jaar waren er 1010 en werden er 50 aangenomen, wat 1060 maakt. Nog een andere gemeente geeft op 800, verleden jaar 850, waarbij 43 nieuwe lidmaten; dat moest dus 893 zijn.

Het zou goed zijn als in elke gemeente een behoorlike census genomen werd, zodat wij eens voor al weten hoeveel lidmaten de kerk telt.

In overeenstemming met de gegeven cijfers is de hoofdelike omslag berekend voor het Algemene Fonds en voor de Theol. Kweekschool, n.l. voor Alg. Fonds en voor T.K. 1/5 per hoofd.

Op 1 Mei zijn de rekeningen aan de gemeenten uitgezonden, waarin het totale bedrag der schulden wordt aangetoond. Het Algemene Fonds en vooral de Theol. Kweekschool hebben grote behoefte aan gelden, en ik verzoek daarom de Kerkeraden dat nu een ernstige poging zal worden gedaan om al die oude schulden af te betalen. Ook het Weduwfonds lijdt grote schade doordat het geen interest trekt van het geld dat verschuldigd is.

ALMANAK.—Er is nog een groot aantal almanakken en daar deze ook wel door niet-leden van onze kerk verlangd en gelezen worden, wil ik onze mensen toch vragen te proberen ze aan zulke mensen te verkopen, zodat wij geen schade hebben.

WETTEN EN NOTULEN.—Deze zijn te koop voor 2/- per stuk en worden postvrij toegezonden.

PREKENBUNDEL.—Wij hebben de drukker hiervoor £140 moeten betalen, terwijl wij van de 500 maar omtrent 100 verkocht hebben. Dat is dus een grote schadepost, en de mensen, die zo aangedrongen hebben op de uitgave van een Prekenbundel, mogen wel eens nadenken hoe zij die schade zullen goed maken.

HERVORMER.—Het is een genoegen te kunnen zeggen dat wij in de maand April een twintig nieuwe intekenaars kregen, maar zo moet het elke maand gaan, en zelfs moeten wij er nog veel meer krijgen en vooral de ouderlingen en diakenen behoren als voorgangers in hunne gemeenten ook hierin voor te gaan.

	£	s.	d.
Ontvangen en verantwoord Maart 1921	£2048	0	5
Joh. F. v. Staden, Zeerust ...	26	2	6
J. P. Oosthuizen, Zeerust	7	0	0
M. Basson	10	0	0
Bazaar Zeerust	5	6	6
Commissie Cheque	0	1	0
Viljoen-lijst, Zeerust	2	10	0
Oud. H. D. Pretorius, Middelburg	10	0	0
Oud. P. J. de Vos, Middelburg ...	9	8	0
Rente	4	15	7
Rente	4	5	0
Rente	7	19	4
Oud. J. Basson, Zeerust	15	0	0
Oud. J. Oosthuizen, Zeerust ...	0	11	6
Basaar Zeerust	1	7	6
Cheque Commissie	0	1	0
Oud. J. C. Esterhuizen, Bethel ...	2	0	0
	£2154	8	4

Ds. S. VERMOOTEN.
A. H. KOOMANS.

Potchefstroom,
4 Mei 1921.

VERSLAG VAN DE ADMINISTRATEUR OVER APRIL 1921.

	£	s.	d.	£	s.	d.
Alg. Fonds. Bijdragen:						
Gem. Klerksdorp ...	80	0	0			
Gem. Krugersdorp ...	23	0	0			
Gem. Middelburg ...	27	8	11	130	8	11
Wed. Fonds. Bijdragen:						
Gem. Ventersdorp ...	8	1	11			
Gem. Klerksdorp ...	20	0	0			
do. ...	6	4	0			
Gem. Johannesburg	3	11	0			
Gem. Krugersdorp ...	14	18	2			
Gem. Venterskroon ...	1	2	0			
Gem. Zwartruggens	4	15	5			
Gem. Volksrust ...	2	1	8			
Gem. Middelburg ...	13	6	2			
do. ...	18	8	6			
Gem. Marico	9	18	0	102	6	10
Theol. Kweekschool. Bijdragen:						
Gem. Klerksdorp ...	50	0	0			
Gem. Krugersdrop ...	46	0	0			
Gem. Middelburg ...	40	0	0			
Gem. Heidelberg ...	0	5	0	136	5	0
Terugbetaling:						
M. M. J. Basson ...	9	19	6	146	4	6
Beh. Stud. Fonds. Giften:						
Gem. Marico	1	19	8			
Gem. Heidelberg ...	1	15	11			
Gem. Chrissiesmeer	1	3	0			
Gem. Trichardts ...	1	1	9	6	0	4
Terugbetaling:						
D. J. Seymore	3	0	0			
M. M. J. Basson ...	10	0	6	19	10	0
Theol. Kwsch. Koomans Fonds.:						
Gem. Krugersdorp				16	10	0
Studiefonds: Gem. Middelburg				8	6	9
Kerkbode: Gem. Middelburg				3	3	0
Huishuur Ds. G.: Gem. Middelburg ...				2	1	5
Notulen: Gem. Middelburg				0	11	5
Almanak: Div. Pers				62	16	0
Zondagsch. Roosters: Div. Pers. ...				5	13	0
Wetten: Div. Pers.				1	8	0
Preekbdl.: Div. Pers.				6	0	0
Hervormer: Intekening geld				6	0	0
				510	10	8

H. J. L. Th. ROORDA,
Administrateur.

5 Junie 1921.

NABOTS WIJNGAARD.

Leer 1 Kon. 21 vs. 3. Psalm 25 vs. 7.
Lees 1 Kon. 21.

Kinders ons het baja gehoor van die goddeloosheid van Achab, maar hij gaat maar steeds voort om kwaad te doen. Bij die dorpie Jizreel het Achab 'n plaas gehad, en daar was baja wingerde op, en nabij zij plaas was daar een plaas van Nabot. Die grense van die plase was aanmekaar. Op 'n sekere dag gaan die koning naar Nabot en vra hom om sij plaas te verkoop aan hom, maar Nabot wijer beslis. Hij sê aan hom hier het mij voor vaders geboer en ook mij ouers. Nooit sal ik die erfstuk van mijn vaders verkoop. Hieruit zien ons hoeveel liefde Nabot het vir sij voorgeslag. Kinders ons moet altijd die grootste eerbied hê vir die geskiedenis van ons vaders. Ons sien so dikwijls dat die kinders die grond van hulle ouers verkoop, dat hulle geen eerbied het vir die plek waar hulle ouers gewerk en gesterf het. Toen Nabot hom weier stap die koning boos weg, kom tuis, gaat dadelik op sij bed lê en weier om te eet of te drink. Die kinders weet dat julle ook partijkeer so maak als julle nie julle sin kan krij nie, dit is baja stout en verkeerd. Achab stel hom hier aan as 'n klein kind. Isebel kom bij hom en vra vir hom wat makeer? hij antwoord: ik is boos omdat Nabot sij wijngaard nie wil verkoop nie. Dadelik het die goddelose vrou 'n plan, en sê vir hom, is jij dan nie koning van Israël nie dat jij kan maak wat jij wil nie? Staan op, eet en drink en wees vrolik, ik sal sorg dat jij die plaas van Nabot krij. Dadelik skrijf sij briewe in die naam van Achab naar die oudste van Jizreel; krij vals getuie wat sal verklaar dat Nabot, God en die koning gevloek het, daarop kan julle Nabot stenig en dood. Dadelik was die mense gewillig om dit te doen. Nabot word voor gebring en veroordeel op die getuienis, hulle bring hom buite die stad en stenig hom.

Kinders daar is altijd slegte mense wat enig ding wil doen vir geld, daarom moet die kinders die Here vra om hulle te bewaar vir kwaad. Toen Achab hoor van Nabot se dood gaan hij dadelik om die wijngaard in besit te neem. Die Here egter het alles gesien, en stuur dadelik Elia naar Nabot se wijngaard om Achab te ontmoet. Met grote vreugde kom Achab om sij nuwe plaas te bekijk, maar hij het nog nie ver geloop nie of daar tree Elia hom te gemoet, en Elia kondig hom die oordeel van die Here aan, en vertel hom wat sal gebeur. Jij! o koning sal gedood worde en de honde sal jou bloed lek, al jou nakomelinge sal gedood worde, ja jou ganse geslag sal uitgeroei word omdat jij teen Mij gesondig het en jou volk saam met jou gesleep het in die sonde. Wat jou goddelose vrouw Isebel betref, die honde sal haar verskeur.

Wat 'n vreeslik oordeel nie waar kinders oor hulle goddeloosheid, maar so sien ons dat God 'n mens straf vir sij sonde, en dat hij maai wat hij gesaai het. Toen Achab dit hoor skrik hij en word bang. Hij skeur sij klere stukkend en trek 'n sak aan, ja dit skijn of hij berouw het oor sij sonde. Toen die Here dit sien stuur hijElia naar Achab en sê hom: so lang hij leef sal dit nie gebeur nie, maar die oordele sal kom na sij dood. Hieruit siet ons hoe barmhartig die Here is. As ons kwaad gedoen het en opreg berou het dan vergeef die Here ons onse zonde.

12 Junie 1921.

ACHAB SE DOOD.

Leer 1 Kon. 22 vs. 34. Psalm 81 vs. 13.
Lees 1 Kon. 22.

Achab het skijnbaar berou gehad oor sij sonde, maar dit was slegs skijn. Josefat koning van Juda kom hom besoek. Toen hulle bijmekaar was maak hulle plan om oorlog te maak teen die Sijriers. Die koning Achab roep 400 profete, (valse) en vra hulle of hij sal optrek teen die Sijriers? Almal antwoord met één mond: jij sal oorwin. Hierop vra Josefat of daar nog 'n profeet van Jehovah is? Ja Micha is nog daar, maar die sit in die tronk. Terwijl Micha gehaal word sit die twee konings op hulle trone en die 400 valse profete staan bij hulle Zedekia, een van hulle, had horens gemaak van ijster en die op sij kop vas gemaak, en se aan die koning: So sal jij die Sieriers stoot dat hulle almal omkom. Voor Micha bij die koning kom, vertel die bode vir hom dat al die 400 profete vir die koning gesê het hij moet optrek. Micha antwoord, dat dit hom nie aangaat wat hulle profeteer nie, hij gaan alleen verkondig wat die Here hom openbaar. Eers spot Micha met die koning en se: "trek maar op jij sal oorwin."Eindelik sê die koning: hoeveel maal moet ik jou vra: wat seg die Here? en wat sij wil is? Toen antwoord Micha:"Gans Israel sal verstrooi word as skape sonder herder." Julle sal verslaan word deur die vijand." Wat die ander profete betref die Here het 'n leuge geest in hulle mond gegee, opdat die Here jou kan straf. Een van die valse profete slaan Micha met sij vuis op sij kin. Micha antwoord hom: als dit gebeur sal jij sorg dat jij vlug en jou probeer weg steek om-

dat jij vals geprofeteer het. Hierop sê Achab aan die bode: Vat Micha en breng hom weer in die tronk en sê aan die bewaarder: hulle moet hom amper geen kos gee nie en ook nie water totdat ik als oorwinnaar terug kom. Kinders 'n mens wil nie graag die waarheid hoor nie, en daarom was Achab kwaad! Maar 'n profeet, of 'n predikant mag niks anders verkondig dan die woord van die Here nie, hulle moet steeds die waarheid vertel ook teenoor die konings en die grote van die wereld. Die konings Achab en Josefat trek toe uit tot die strijd. Die koning van Juda Josefat, gaan met sij wae en trek uit als koning, maar Achab trek die klere aan van 'n gewoon soldaat want hij was baie bang. Die Sijriers het bevel gekrij om die koning van Israël te dood of te vang. Toe hulle die wagens sien denk hulle dat dit Achab was, maar Josefat roep uit tot sij knechte om hom te help en toe hoor en sien die overste van die Sijriers dat dit nie Achab was nie. Achab veg intussen als 'n gewoon burger maar sij uur is daar. Een van die Sijriers skiet 'n pijl af, en tref Achab dat die pijl deur dring tot bij sij hart. Toen Achab merk dat hij gewond is laat hij hom dadelik naar 'n waê breng en jaag terug naar Jizreel. Dit was ook die end van die strijd want die Sijriers krij die oorwinning en jaag die Israelieten. Toen die waê bij die huis kom toe sterf Achab! Terwijl die bloed uit die waê loop kom die honde en lek die bloed op. Hieruit sien ons kinders dat als die Heere se tijd daar is kan niks dit keer nie,Achab het gedenk dat hij die straf kan ontloop door hom te vermom, maar die Heer stuur die pijl en Achab ontvang sij straf. Die geskiedenis van Achab is vir ons 'n groot les om die sonde te haat en die Heere te dien.

19de Junie.

ELIA EN AHAZIA.

Leer 2 Kon. 1 : 15. Ps. 75 : 1.

Lees 2 Kon. 1.

Die opvolger van Achab was Ahazia. Hij was 'n regte kind van zij ouers; net so goddeloos as Achab en Izebel. Hij was nie lank koning nie, of hij val deur die tralies van die oppersaal en het baje seer gekrij en baje siek geword. Toe hij op sij bed lê stuur hij 'n boodskap naar die priesters van Baal, om die priesters te vra, of hij sal beter word. Maar die Here wat die mens se gedachte ken en weet; stuur 'n boodskap deur en engel aan Elia: Ga die bode van die koning tegemoet en sê vir hulle: waarom gaan julle naar die afgode? Weet julle nie dat Jehova die God van Israel is? Vertel die koning, hij sal nie weer opstaan nie, hij sal sterf. Elia gaan dadelijk en ontmoet die bodes en vertel hom wat die Here gese het. Dadelik keer hulle terug, en bring Ahazia die boodskap. Ahazia vra dadelik: Wie was die man? Hulle vertel hom hoe die man lijk, en dadelik roep hij uit dit is Elia. Elia het die tijd gewoon op die berg Karmel, ver van al die gewoel en goddeloosheid van die wereld. Toe die koning die boodskap krij stuur hij dadelik 'n kapitein met 50 man om Elia te gaan vang. Kinders, die tijding wat hij gekrij het was vir hom te hard, Elia moet dood, daarom stuur hij die 50 soldate. Toe hulle bij Karmel kom, siet hulle Elia sit bo op die berg. Hulle klim die berg 'n end op en die kaptein roep: Gij man Gods, die koning se: Kom af! Elia antwoord: Indien ik 'n man Gods is so dale vuur uit die hemel en vertere jou en jou 50 man. Dadelik daal daar vuur van die hemel en verteer hulle. Toe die kaptein en sij 50 man nie terug kom nie, stuur die koning weer 'n kaptein met 50 ander. Hij kom tot Elia met die selfde boodskap en op die woord van Elia, daal weer vuur van die hemel, en verteer hulle. Toe hulle ook nie terug kom nie, stuur hij vir die derde maal 'n hoofdman met 50 man. Toe die nabij Elia kom, val hij op sij knieen en smeek hom, om hom en sij 50 toch nie te behandel soos die ander, wat deur vuur verteer is, maar met hom saam tegaan naar die koning. Hierop klim Elia van die berg af, en gaan saam met die kaptein. Toe hij bij die siekbed van die koning kom, se hij hom die boodskap van die Here. En se hom, omdatjij Baal gevra het en nie die Here nie, daarom sal jij sterf. Hierna het Ahazia volgens die woord van die Here, gesterf. Kinders sien hoe moeilijk die roeping was van Elia. Gedurig moes hij die konings, vermaan oor hulle goddeloosheid, en dan die oordele van die Here hulle aankondig. Ons sien, hoe die oordele van die Here altijd uitkom. Daarom moet die kinders die Here altijd vra om hulle te bewaar vir sonde, en die Here van harte te dien.

26 Junie.

ELIA'S TEN HEMEL OPGENOMEN.

Leer 2 Kon. 2 : 11. Ps. 75 : 4.

Lees 2 Kon. 2.

Die kinders weet dat die Here vir Elia gese het om Elisa te krij as sij opvolger! In die laatste tijd was Elisa altijd met hom saam. Elia het geweet dat sij tijd nabij is, dat hij die wereld moet verlaat. In hulle omwandeling het hulle gekom tot Gilgal, hier wou Elia Elisa laat achter blij, maar

Elisa wou sij vrind nie verlaat. Van Gilgal het hulle twee verder geloop naar Bethal ook hier het Elia vir hom gese om achter te blij as ook te Jericho maar Elisa het beslis geweier. Te Bethal en te Jericho, was skole vir profete, die het ook aan Elisa vertel dat Elia van hom sal weggeneem word dit het Elisa nog meer dan ooit doen besluit om met Elia saam te gaan. Eindelijk kom hulle bij die Jordaan, 50 profete sone, het op een afstand na hulle staan en kijk, hulle sien dat Elia sij mantel neem en die water slaan, hierop verdeel die water en hulle het droogvoets deur die rivier geloop. Die kinders weet hoe honderde jare gelede, die Israeliete ook droogvoets deur die Jordaan getrek het, deur die wonderwerke van die Here. Hier is twee kinders van die sefde nasie, wat die Here lief het en dien, en die Here openbaar ook aan hul sij almag. Kinders dien toch die God van julle vadere. Blij getrouw aan hulle kerk geskiedenis en taal. Want wat ook al vir ander, die Here blij diesefde. Van die Jordaan af loop hulle toe verder. Elia sê toe vir Elisa, begeer wat ek vir jou kan doen. Elisa sê dat twee dele van jou gees op mij mag kom. Die kinders verstaan Elisa se begeerte, hij wil graag net so 'n man word as Elia, so Godvreesend, so beslis! Hierop sê Elia, jij het 'n baja sware saak gevra, maar asjij mij sienweggaan dan sal dit gebeur. Terwijl hulle nou verder wandel, kom daar opeens 'n vurig wa met vurige perde en neem Elia saam. Elisa sien dit en roep met 'n harde stem: Mij Vader, Mij Vader! wage Israel's en sijne ruiters! Met die woorde bedoel hij, dat Elia net so veel vir sij nasie gewees het, as 'n mag van waens en perderuiters. Die mantel wat Elia gedra het, val op die grond, Elisa tel hom op, want nou weet hij dat wat hij van Elia begeer het, hij dit nou sal ontvang. Hoe heerlijk, nie waar kinders, vir Elia wat so swaar op die wereld gekrij het, om op die manier naar die hemel te gaan, geen siekbed, geen sterfbed, opeens van die aarde naar die hemel. Maar ook hoe heerlik vir Elisa, om sij vrindskap beloond te sien; hij het bij sij vrind geblij tot die laatste en nou keer hij terug, vervul met Gods Gees om die werk van Elia voort te sit. Kinders, ons het gesien die vreslijke dood van Achab en sij kinders, oor hulle goddeloosheid. Laat dit 'n waarskuwing wees vir elke kind. Onze God is nog dieselfde God, die die vrome segen en die goddelose straf.

UIT ANDERE BLADEN.

Ds. Gipsen schreef in de ,,Groningse Kerkbode'' een heel mooi artikel over de betekenis der Katechisatie.

Zij is het grote jeugdwerk door de Kerk te doen. De betekenis der katechisatie is niet licht te overschatten. De Kerk verricht daardoor eeuwigheidswerk. Op de katechisatie vindt de rechtstreekse ontmoeting der Kerk met het zaad der gemeente plaats. De jeugd moet daar rijp gemaakt worden voor de taak, die haar wacht.

Dat is het grote leerplan van de katechisatie. Zij moet de kinderen der gemeente, de kerk dus van de jaren die komen, rijp en klaarmaken voor alles wat nodig is om de plaats der ouderen straks in te nemen, om als de gemeente Gods zich te openbaren midden in de wereld, die in het boze ligt.

Dat is ook wel de taak van 't christelik gezin en van de christelike school, ja van de velerlei jeugdorganisaties onzer dagen, maar toch bovenal van de katechisatie.

Zij bedoelt de voorbereiding van het belijdenis des geloofs doen, van het toegang vragen tot Gods heilige sakramenten, van het voor eigen rekening, nemen van alles wat de Doop belooft, maar ook eist.

Daarom omvat het onderwijs op de katechisatie de voorwerpelike en onderwerpelike waarheid Gods, de ordinantiën des Heren voor het volle, rijke mensenleven. Dat onderwijs moet de jonge harten overtuigen van de noodzakelikheid der persoonlike overgave aan Christus door een waar geloof, maar 't moet ook de jonge ogen laten zien hoe het geloof naar Gods Woord moet beoefend en beleefd in heel het leven, niet één stuk daarvan uitgezonderd.

Zo opgevat is de katechisatie heel wat meer dan een gelegenheid om wat vragen te leren of op te zeggen, om klaar gemaakt of liever nog gezegd klaar gestoomd te worden voor de ''aanneming tot lidmaat.''

Neen, de katechisatie heeft te geven het hoogste onderwijs, dat denkbaar is. Christus zelf als de hoogste profeet is onderwijzer. Zijn gezag kleeft aan dat onderwijs. En Hij de Koning is het, die door dat onderwijs de rekrute uit Zijn leger wil toerusten met alles wat ze behoeven om straks te strijden de grote strijd in het volle en rijke mensenleven.

En dat gewichtige onderwijs moet gegeven worden aan mensen van de meest eigenaardige leeftijd.

't Eigelik kinderleven ligt achter hen. Die heerlike tijd, dat ze met open mond zaten te luisteren naar de enig schone Bijbelse verhalen, dat ze die echt kinderlike voorstelling van God en van Jezus, van hemel en zaligheid hadden, is voorbij. Ze beginnen na te denken over de onzienlike en eeuwige dingen. De begrippen van leven en dood, van zonde en schuld, van toorn en genade, van verloren gaan en behouden worden willen ze ontleden gaan. Het zo maar aannemen en voor waar houden wordt minder. De lust om te begrijpen en te verstaan ontwaakt. 't Echt kinderlike houdt op. Ze gaan uit eigen ogen zien.

Op de Algemene Vergadering van de Geref. Gemeenten van de Kaap Prov., gehouden te Middelburg, K.P., verl. maand, deed Ds. Hamersma de vraag, hoe gehandeld moet worden met een Avondmaalganger, die aan een besmettelike ziekte lijdt. De zaak werd bediskussiëerd, maar daarbij gelaten. —In Holland richte enige tijd geleden en burgemeester het verzoek tot de plaaslike kerkelike autoriteiten, om geen leden van besmette gezinnen in de kerk toe te laten. Nu bespreekt De Heraut (het Gereformeerd Weekblad, vroeger onder redaktie van wijlen Dr. A. Kuyper) de vraag of het gewenst is, dat personen, die behoren tot een gezin, waarin een ernstige besmettelike ziekte heerst, de kerk bezoeken. Naar de mening van De Heraut is het plicht, dat de bewoners van zulk een huis zich zoveel mogelik van omgang of aanraking met andere perconen onthouden. Dan wijst De Heraut op de voorschriften van God in Livitikus gegeven om het gevaar van besmetting te voorkomen. Wat het Avondmaal betreft, het was oudtijds gebruik, dat degenen, die aan een besmettelike ziekte leden, het Sakrament afzonderlik gebruikten. Wij mogen niet, zegt het blad, lichtzinnig over het gevaar van besmetting heenglijden.

Er is een Wetsontwerp ter uitbreiding van de gronden tot echtscheiding bij het Parlement ingediend. Zowel De Kerkbode als Het Kerkblad betreuren het ten zeerste dat niet eerst de kerken in dezen geraadpleegd werden. De Episkopaalse kerk heeft eveneens daartegen geprotesteerd. Ook wij betreuren het, dat de Staat in deze belangrijke zaak optreedt zonder raadpleging der kerken. In zaken, die het huwelik betreffen, dient rekening gehouden te worden met het gevoelen der kerken.

Onder het opschrift: ,,Bevestiging van de Bijbelse Waarheden" meldt Het Kerkblad:

Gedurende de laatste kwart-eeuw hebben opgravingen in de Oosterse landen des Bijbels merkwaardige ontdekkingen aan het licht gebracht in zake de waarheid van vele betwiste gedeelten in de Bijbelse geschiedenis. Mesopotamië, tans onder het bestuur van de beschaafde wereld, wordt verwacht een vruchtbaar veld te zullen worden voor wie opgedragen zal worden de opgravingen aldaar straks te leiden, evenals de Assyriese en Babyloniese landen dat waren in de verlopen jaren.

Prof. Breasted, van de Chicago Universiteit, is pas teruggekeerd van het Oosten en heeft met zich meegebracht tal van merkwaardige oudheden. Ouder deze bevindt zich een prisma of zes-kantige tafel waarop vermeld staan de annalen van Sanherib, koning van Assyrië, betreffende zijn voornaamste oorlogen. Op deze prisma vond Dr. Breasted o.a. vermeld de wonderbare vernietiging van het Assyriese leger vóór Jeruzalem, in de dagen van Hiskia, zoals die vermeld wordt in 2 Kon. 19 : 35.

Het zou interessant zijn te weten wat voorname kritici, die zo menige passage in de Bijbel als echt betwisten, denken van dit stukske getuigenis uit de grote bewaarplaats van wonderlike geheimen—de boesem der aarde—waar het was verborgen meer dan vijf en twintig eeuwen.

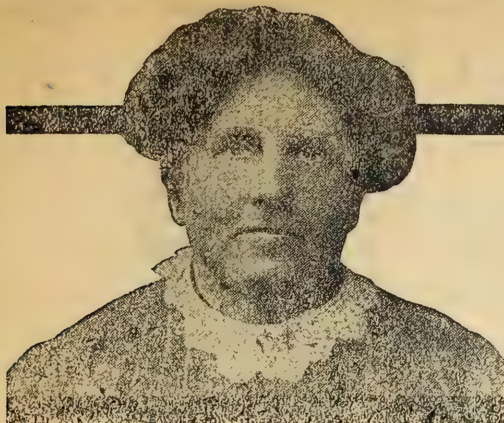
Wij voor ons, voor wie de ganse Bijbel Gods Woord is, hebben zulke bevestigingen van de waarheid der Heilige Schrift niet nodig, maar de kritici kunnen er toch door tot nadenken komen bij hun afbrekend werk.

De voorstanders van het Russellisme—een nieuwe sekte uit Amerika overgewaaid—zijn ijverig bezig leringen te gropaganderen. Allerlei pamfletten en traktaatjes worden kwistig verspreid, ook door de post. Men zij gewaarschuwd.

Deur de heer Bisset, L.V. is 'n Wetsontwerp ingedien om die huwelik van die vrou met die broer van haar oorlede man in die gehele Unie te legitimeer. Ook oor hierdie Wetsontwerp is die Kerke nie geraadpleeg nie.

Sodanige huwelik is nog altijd deur die Kerk afgekeur op grond van Levitikus 18 vs. 16.

(Het Kerkblad.)



Gedurende 10 jaar Rugpijnen.

Mevr. Ellen Saunders, van Chapel Lane 7, Selly Oak, Engeland, zei in Sept. 1914: "Ik werd voor langer dan 10 jaren gemarteld door rugpijn en zwakte der bla saB .ji jaren gemarteld door rugpijn en zwakte der blaas. Bij tijden waren de pijnen vreeselik, juist in 't holle van de rug, en was het alsof ik doorstoken werd. 't Bukken bij 't doen van huiswerk was ondragelik, en ik zag er tegen op, om me weer op te richten. Ik leed onmenselike pijn vanwege mijn zwakke blaas. De voorschriften van doktoren en geadverteerde geneesmiddelen beproefde ik tevergees. Ik probeerde een proehoeveelheid van De Witt's Nier- en Blaaspillen, en ze gaven me, in zulke mate verlichting, dat ik besloot ermee door te gaan. Spoedig werd ik geheel bevrijd van pijn en voelde me meer geheel gezond en sterk."

Afdoende Genezen.

Vijf jaren later, in Juli 1919, schrijft Mevr. Saunders: "Nog steeds geniet ik een voorbeeldige bezondheid, dank zij De Witt's Nier- en Blaaspillen. Ik zal ze steeds sterk aanbevelen."

Indien u dadelik resultaten wenst, neemt dan



Het beste geneesmiddel ter wereld voor:

RHEUMATIEK en RUGPIJN
and kwalen van de
NIEREN en BLAAS.

Iedere Drogist levert u De Witt's Nier- en Blaaspillen tegen 3/6 per doos, of 6/6 voor een, die $2\frac{1}{2}$ maal zo groot is.

Bij eventueele moeilikheden in 't bekomen der echte De Witt's Nier- en Blaaspillen, met het blauwe lakzegel op de kurk, zendt dan 't bedrag der gewenste goederen aan E. C. de Witt & Co., Loopstr. 31, Kaapstad.

Tegen inzending van 3d. ontvangt u grasis monster.

Dit is geen geheimmiddel, de formule bevindt zich op elke doos, 'twelk een waarborg is voor zijn heilzame hoedanigheden.

Keelpijn duidt aan dat er een zwakke plek is die door kiemen als broed-plaats is aangegrepen, en als die kiemen niet uitgeroeid worden, kunnen ze ernstige aandoeningen in de longen veroorzaken. Woods' Beroemd Pepermunt Geneesmiddel doodt alle kiemen, geneest de teergevoelige plekken en stelt U in staat om het hevigste winter weer te doorstaan. Koop een bottel nog vandaag.

Voor BRILLEN is het beste adres

Het „Ophthaimic Optical Instituut."

COCH'S STUDIO GEB., 65 PRICHARDSTRAAT, JOHANNESBURG.

Onder leiding van

IVAR HASLEM

Medies en Chirurgies Diploma Saats Universiteit, Norwegen. Vroeger Oogarts te Edinburgh, Londen, Parijs en Berlijn. 20-jarige ondervinding als Oog-Spesialist, O.P.G. en Hoofd-Oogkundige in 16 Hospitalen, waaronder de voornaamste Oog-Hospitalen van bovengenoemde Hoofdsteden. Transvaalse Mediese Registratie gekanseleerd op eigen verzoek.

BIEZONDERLIK SPESIALIST VOOR GEZICHTSVERBTERING VAN OVERSPANNEN EN DOOR VERKEERDE BRILLEN BEDORVEN OGEN.

Telefoon 3460.

Vanaf vroeg in Mei tot laat in September duurt het tijdperk van gevaar, gedurende welke tijd veel zorg behoort te worden gebragen om zich te beschermen tegen tocht en de daardoor veroorzaakte aandoeningen. Zorg dat gij altijd Woods' Beroemd Pepermunt Geneesmiddel, het beroemde geneesmiddel voor huishoudelik gebruik in huis hebt; het is Uw voorbehoedmiddel voor de winter. Koop en bottel nog vandaag.

Soedan Saad.

Daar ons ons inkope vir die komende seisoen gemaak 't, gaat ons dit nie opberg vir die onvermijdelike hoge prijse wat teen die planttijd sal kom. Ons het ons saad van planters gekoop wat groot oeste gemaak 't, en ons gaat verkoop teen grootliks verminderde prijse as aanleiding vir vroege kopers. Net so lang as wat dit aanhou sal iedere pond daarvan aangebied word met die geringste randje profijt. Soos die aanwijsing nou is sal die hele lot vinnig weg gekoop word.

Ondersoek(skrijf om sampels. Laat ons prijse opgee.

INLAND PRODUCTS, BPT.

POSTBUS 66. Bus 66, **KROONSTAD, O.V.S.**